

nisan 1977
250 KR.
3

KIBRIS ve GENÇLİK

NATO'YA HAYIR!

BAĞIMSIZ BAĞLANTISIZ ÜSLERDEN ARINMIŞ TOPRAĞI BÜTÜN KIBRIS

İSTANBUL'DAKİ KIBRIS'LI ÖĞRENCİLER, SORUNLARININ ÇÖZÜMLENMEMESİNİ PROTESTO ETTİLER.

BURSSUZ YURTSUZ YÜKSEK ÖĞRENİM OLAMAZ!

İstanbul'da bulunan Kıbrıs'lı yüksek öğrenim gençliği bozuk eğitim sistemini protesto etmek ve sorunlarına en erken bir zamanda çözüm getirilmesini sağlamak için K.T.F.D. Ankara Temsilciliği İstanbul Bürosu önünde kitlesel bir protesto gösterisi yaptı. 11 Nisan Pazartesi günü büronun önüne toplanan yüzlerce öğrenci ellerindeki pankartlarla acil taleplerini dile getirdiler. «İhtiyaçlı herkese burs», «Yurtsuz burssuz yüksek öğrenim olamaz», «yaşasın örgütlü mücadelemiz», «faşist baskılara son», «erkek yurdu hakkımız, söke söke alırız» yazılı pankartlar taşıyan öğrenciler aralarında seçtikleri beş kişilik bir komite ile bürodaki müfettişe yazılı bir muhtıra sundular. Muhtıranın verilmesinden sonra, disiplinli bir şekilde devam eden kitlesel protesto sona erdi. Öğrenciler ellerindeki pankartları bü-

(Devamı 10. sayfada)

FAŞİST TÜRK OCAKLARI KAPATILSIN!

Kuzey Kıbrıs'ta gelişen toplumsal muhalefeti bastırmak için gerici faşist çevreler yeni örgütlenmelere gidiyor. Daha önce kurulan Ülkü Ocaklarının halk tarafından tepki ile karşılanması üzerine Türk Ocakları adı altında yeni örgütler kuruldu. Türkiye'den giden faşist komandoların da aktif olarak çalıştığı bu örgütler Türk toplumu içerisinde gelişen ilerici hareketi ezmeyi, Kıbrıs sorunu ile ilgili emperyalist çözümleri Türk toplumuna zorla kabul ettirmeyi amaçlamaktadır. Türkiye'deki faşist örgütlerle de işbirliği içerisinde olan bu örgütler Türkiye'de bulunan ilerici, yurtsever Kıbrıs'lı öğrencilere, bu işbirliği kanalı ile saldırılar düzenlemektedir. Kıbrıs'ta bulunan 9 demokratik kuruluş Türk Ocaklarının yüzünü teşhir eden, Türkiye'deki Kıbrıs'lı yüksek öğrenim gençliği üzerindeki baskıları protesto eden ve Türk Ocaklarının kapatılmasını isteyen bir bildiri yayınlayıp dağıttılar. Bildirinin tam metnini yayınlıyoruz:

YURTSEVER HALKIMIZ,

İşçilerimizin, köylülerimizin, memur, öğretmen ve esnafımızın azgın düşmanı olan faşizm, emeğin yanındaki mücadelede yerini alan ilerici gençlik üzerine kanlı ellerini uzattı.

Halkımızın gün geçtikçe güçlenerek gelişen mücadelesi, sömürücü güçleri ürkütmüştür. Uygulanmayan asgari ücret yasası, sosyal sigortalar yasası, adaletsiz toprak dağıtımı, çıkartılmak istenen anti - demokratik personel yasası, pahalılık, işsizlik, vurgun, talan, haksızlık, sömürü. İşte bu genel çerçeve içerisinde gerici, sömürücü güçler, KÖGEF saflarında toplanarak her zaman halkının yanındaki yerini almış ilerici, yurtsever gençlik üzerine dört bir koldan saldırarak, yeni faşist oyunlar planlıyor, tezgâhlıyor. Amaç birdir: O da ilerici gençliği parçalamak, öldürmelere kadar varan baskılarla onu yıldırmak ve halkından koparmaktır.

Daha dün denecek kadar kısa bir zaman öncesinde iki yurtsever gencimiz, Özer ile Mehmet'i kurşunladılar, öldürdüler. Bugün de Türkiye'nin dört bir tarafında öğretim gören gençliğin üzerine çeşitli yollardan baskılar devam etmektedir.

(Devamı 10. sayfada)

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI, DİSK GENEL SEKRETERİ İ. GÜZELCE'Yİ ÖLÜMÜNÜN BİRİNCİ YILINDA SAYGI İLE ANIYOR

Güzelce Ölmedi

Güzelce Aramızda

YAŞIYOR ve

YAŞAYACAK

11 Nisan 1976'da Türkiye ve Dünya işçi sınıfı yiğit bir evlâdını; DİSK Genel Sekreteri İBRAHİM GÜZELCE'yi kaybetmiştir. Ölümünün 1. yılında onu saygıyle anarken DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in, Güzelce'nin ölümü üzerine söylediklerini hatırlamamak elde değil. Şöyle demişti Türkler: «O, bedensel olarak yok oldu. Fakat DİSK, dimdik ayakta ve emeğin sermaye egemenliğinden kurtuluşu için, mücadeleye devam ediyor. İşçi sınıfımız İbrahim Güzelce'yi yaşatacaktır.»

Evet Türkiye işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi durmamış, tarihine şanlı sayfalar eklenmiştir. İşçi sınıfı, her kazanımında Güzelce ve Güzelce'lerin payı olduğunun bilincindedir.

Daha 18 yaşında kendini sınıf kavgası içinde bulan

(Devamı 10. sayfada)

başyazı

Görüşmeler Üzerine

Geçtiğimiz aylarda Kıbrıs probleminin çözümlenmesi için çabalar yoğunlaştırıldı ve üzerinde önemle durulması gereken gelişmeler oldu.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldhaim'ın Kıbrıs'taki özel temsilcisi Perez de Cuellar gözetiminde 27 Ocak 1977'de ve Kurt Waldheim'ın gözetiminde 12 Şubat 1977'de Denktaş ile Makarios'un buluşup konuşmaları ve belirlenen bir çerçeve esas olmak üzere toplumlararası görüşmelerin yeniden başlaması Kıbrıs emekçi halkının vermekte olduğu ve dünya barışçı güçlerinin desteklediği adada kalıcı barışın sağlanması savaşımının önemli bir başarısıdır. Özellikle çizilen çerçevede Kıbrıs'ın bağımsızlığının, bağlantısızlığının toprak bütünlüğünün, egemenliğinin ilke olarak kabul edilmiş olması bu başarının göstergesidir.

Burada üzerinde önemle durulması gereken diğer bir nokta emperyalizmin yeni gelişmelerin tamamıyle kendilerinin insiyatifleri ve uğraşları sonucu meydana geldiğini yutturmaya çalışmasıdır.

(Devamı 10. sayfada)

«BAĞIMSIZ BAĞLANTISIZ TOPRAĞI BÜTÜN ÜSLERDEN ARINMIŞ KIBRIS» savaşımında

İKÖK 2. OLAĞAN KONGRESİNİ YAPTI

19.3.1977 Cumartesi, İKÖK önemli günlerinden birini yaşıyordu. Örgüt binasında her zamankinden fazla bir canlılık ve coşku. İKÖK 3. Kuruluş yılına girerken 2. Olağan Genel Kuruluna böylesi bir ortamda başlıyor. Pekişmiş örgütlülüğünü dosta düşmana gösteriyor.

Divan heyetinin seçiminden sonra gündemin diğer maddelerine geçildi. Son dönem faaliyet raporu İKÖK Sekreteri tarafından okundu. Daha sonra gündemin önemli maddelerinden biri olan eleştiriler ve öneriler maddesine geçildi. Bu maddede söz alan konuşmacılar :

«Sorunlarımız halkımızın sorunlarının kopmaz bir parçasıdır. Bunun bilincinde olan Kıbrıs'lı yurtseverler olarak, emekçi halkımızın 'NATO üssü' yapılmak istenen Kıbrıs'ın, Bağımsızlığı, bağlantısızlığı, üslerden arınmışlığı ve toprak bütünlüğünün sağlanması için verdiği savaşıma omuz vermeliyiz. Emekçi halkımızın tüm sorunlarının çözümlendiği bir düzende, yüksek öğrenim gençliğinin sorunları da çözümlenebilir.

Yalnız biz şunun da bilincindeyiz ki, bu bozuk düzen değişmeden birtakım haklarımız yorulmak bilmez, inatçı ve örgütlü bir savaşımla alınabilir» diye konuşmuşlardır.

Genel Kurula Londra'da kurulan «Kıbrıs Türk Güzel Sanatlar Derneği'nden», Kıbrıs'taki gençlik örgütü Devrimci Gençlik Derneği'nden ve Cumhuriyetçi Türk Partisi'nden, İlerici Gençler Derneği, İlerici Kadınlar Derneği, TÖB - DER İst. Şubesi, İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesinden, Ankara Kıbrıslılar Öğrenim ve Kültür Derneği'nden, Adana Kıbrıslı Öğrenciler Derneğinden ve T.M.M.O.B. Makine Müh. Odası İst. Şubesinden mesajlar geldi. Mesajların tümü İstanbul'daki Kıbrıs'lı yurtseverlere kavgalarında başarılar dileyip, dayanışma belirtiyordu. Dayanışma gereğinin bilincinde olan İKÖK üyeleri, mesajları coşkuyla alkışladılar.

Genel Kurulda, K.T.F.D. Eğitim Bakanlığına, K.T.F.D. Meclisi'ne ve Kıbrıs'taki demokratik Kuruluşlara gönderilmek üzere İstanbul'da erkek yurdunun açılması, faşist nitelikli Gençlik, Spor ve Kültür İşleri Dairesi'nin kapatılması ve Kıbrıs'ta'ki demokratik kuruluşlar'la dayanışma içerisinde olunduğunu belirten üç ayrı yazının, divan başkanlığı tarafından yazılması kararı oy birliği ile alındı.

İKÖK Kongresinden bir görüntü.

TÖB - DER'İN İKÖK 2. OLAĞAN GENEL KURULUNA GÖNDERDİĞİ MESAJ

İKÖK Genel Kurul Divan Başkanlığına

TÖB - DER İstanbul Şubesi olarak, Genel Kurulunuza katılan Kıbrıs'lı bütün arkadaşlarımızı ve değerli konukları coşkuyla selamlarız.

ABD emperyalizmi, onun yerli işbirlikçileri, tekeller ve toprak ağaları; dünyanın her yerinde halkların kardeşliğine, barışa, silahsızlanmaya, yumuşamaya, sömürüsüz bir dünya mücadelesine azgınca saldırmaktadırlar. Kıbrıs'ta, Türk halkıyla, Rum halkını birbirine kırdırma oyunları, adanın Arap halklarının kurtuluş mücadelesini, bölgenin barışını kundaklayacak bir saldırı üssü olması İngiliz, Amerikan üsleriyle batmayan bir uçak gemisi haline getirilme girişimleri, yabancı askeri güçler, enosis, bağımsız Türk devleti tezgâhlamaları, emperyalist saldırının bir halkasıdır.

Kıbrıs işçi sınıfı ve ilerici güçleri bağımsız, bağlantısız, üslerden arınmış, toprağı bütün bir Kıbrıs için mücadele etmektedirler. Bu mücadeleyi dünya devrimci güçleri : Sosyalist sistem, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş savaşları veren halklar desteklemektedirler.

Ülkemizi kana boyamak isteyenlere karşı sürdürülen bu savaşım, Türkiye halkının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesiyle doğrudan ilgilidir. Bunun için savaşsız ve sömürüsüz bir Türkiye mücadelesinde Türkiye işçi sınıfının yanında saf tutan TÖB - DER, Kıbrıs ilerici güçlerinin, İKÖK'ün yanındadır.

Ülkemizde faşist tırmanışa karşı yan yana mücadele ettiğimiz İKÖK'ü, İKÖK'lü yiğit arkadaşlarımızı dayanışma duygularımızla yeniden selâmlar, genel kurulunuzun başarılı geçmesini dileriz.

Talip Öztürk
TÖB-DER İstanbul Şube Başkanı

İNGİLTERE'DEKİ KIBRIS'LI YURTSEVERLERİN DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTÜ

KIBRIS TÜRK DEMOKRASİ DERNEĞİ 5.OLAĞAN KONGRESİNİ YAPTI

İngiltere'deki Kıbrıslı yurtseverlerin demokratik kitle örgütü olan K.T.D.D., 13 Şubat 1977 Pazar günü 5. Olağan Kongresini yapmıştır.

Tam bir olgunluk ve verimlilik içinde geçen kongre sonunda alınan bir kararla «Kıbrıs probleminin B.M. denetiminde, toplumlararası görüşmelerle bağımsızlık, egemenlik, toprak bütünlüğü» esasına göre çözümlenmesi istenmiştir. Aynı zamanda Denktaş, Makarios ve Waldheim'a birer mektup gönderilmesi için, karar alınmış daha sonra yönetim kurulu ve diğer organların seçimi yapılmıştır.

Denktaş ve Makarios'a gönderilen mektupta özetle :

«...Birleşmiş Milletler denetiminde, Kıbrıs problemine bir hal caresi bulmak için, zatıalilerinizin biraraya gelmeleri ile başlayan yeni gelişmeler, geniş halk tabakaları arasında memnunluk yaratmış, ufuklarda umut ışıklarının belirmesine neden olmuştur.

...Yurdumuzun bağımsızlık, egemenlik, toprak bütünlüğü, askerden arınması ve federal statüsü üzerinde görüş birliğine varılmış olması olumlu gelişmelerdir... Hiç şüphe yoktur ki, Lefkoşa'da B.M. denetiminde başlattığınız diyalog toplumlararası görüşmelerin kapısını açmıştır. Bu kapıdan, açılan bu yoldan adil, barışçı ve kalıcı bir çözüme gidilecek mi? Emperyalizmin yurdumuzda açtığı derin yaraları, elbirliği ile sarabilecek miyiz? Yakılan, yıkılan yuvaları tekrar kurabilecek miyim? Emperyalizmin, iki toplum arasına soktuğu kin ve nefret duygularını dağıtabilecek miyiz? Sadece emperyalizme hizmet eden, adanın bölünmüş durumuna bir son verebilecek miyiz? Tarlalarda, limanlarda, ormanlarda, dağlarda, çeşitli iş yerlerinde halkımız barışçı hayatını tekrar kurabilecek, kısaca kendi öz yurdunda barış, sükûn ve mutluluğa kavuşabilecek mi?

İşte, sizlerin biraraya gelmesinden sonra, halkımızın sorduğu sorular... İşte halkımızın düşünceleri!»...

Mektupda devamla «Emperyalizm niye Kıbrıs'ımızı bırakmak istemiyor? Neden toplumları birbirine kırdırmıştır? Niye toplumlararası görüşmeleri baltalamaya çalışıyor? Neden iki toplumun dostluk ve işbirliği içerisinde yaşamasını istemiyor? Neden B.M.'den şeytanın buhurdan korktuğu kadar korkuyor? Neden problemin Kıbrıs Türk ve Rumları arasında çözümlenmesini istemiyor da Achelson, Lemnitzer, Lizbon ve daha nice planları ille de bize empoze etmek istiyor?

Bu hususları da pek iyi bildiğinize kesinlikle inanıyoruz. Bu hususları belki de sizlerden daha iyi bilen insan bulmak güçtür. Ama biz bir kez daha görüşlerimizi kısaca ortaya koyalım.

Emperyalizm adamızı bir askeri üs olarak kullanmak istiyor... Bizi elimiz, ayağımız bağlı, kasaplık bir kuzu gibi NATO canavarına teslim etmek istiyor... İstiyor da, bu gerçek arzusunu ustaca saklamakta, meseleyi bir Türk, Rum kavgası olarak göstermekte... İşte, niye iki toplumu birbirine kırdırıyor... İşte, pek kısa olarak Kıbrıs'ta çekilen çilelerin, dökülen göz yaşlarının, yapılan tahribatın, içilen bunca acıların gerçek nedenleri...

«Emperyalizm, bu çirkin maksat ve hedeflerinden asla vazgeçilmiş değildir. Gerilemiş olabilir, ama pusuda yatıyor. Kıbrıs meselesini, B.M. denetiminden, kendi denetiminde olan NATO'ya kaydırmak için, fırsat kolluyor. Yapacağımız en ufak yanlışlıktan, kendi doymak bilmez çıkarları uğruna, yararlanmak istiyor... Emperyalizme, NATO'ya bu fırsatı vermemek, bu arzularını kursaklarında bırakmak, Kıbrıslıların elindedir.

Sizler, Lefkoş'da görüştükten az sonra, emperyalizmin diplomasisi hemen faaliyete geçiyor. Emperyalizm, sanki Kıbrıs meselesini bilmiyormuş gibi, Clifford'u, meseleyi yerinde incelemek için seferber ediyor. Clifford'un bu ziyaretinin, bizi endişelendirdiğini belirtmek isteriz. Şunu da belirtelim ki, Clifford ve patronları emperyalizm, NATO Kıbrıs halkını düşün-

devamı sayfa 10'de

KÖGEF ANKARA KIBRIS KIZ ÖĞRENCİ YURDUNDA YAPILAN BASKILARI PROTESTO ETTİ

Ankara'da yüksek öğrenim gören Kıbrıs'lı kız öğrenciler kaldıkları yurda, bir yıl kadar önce İstanbul'da faşist katiller tarafından alçakça pusuya düşürülerek katledilen, Özer Elmas ve Mehmet Ömer'in ölüm yıldönümleri ve 8 mart Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü dolayısı ile hazırlanan afiş ve panoları asmışlardır.

Kız öğrencilerin bu en doğal haklarını çiğneyen K.T.F.D. Ankara Temsilciliği yetkilileri, polisle işbirliği yaparak yurttaki panoları söktürmüştür.

Bu anti - demokratik uygulamadan dolayı kız yurdunda kalan kız öğrenciler, haklı bir direniş başlattılar.

Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu, yapılan bu baskıları protesto eden bir basın bildirisi yayınladı. Ayrıca yüzlerce öğrencinin imzaları olan bir bildiriyi basına ve Kıbrıs'taki Eğitim Bakanlığı'na, Kıbrıs'lı kız öğrencilerle dayanışma içinde olduğunu belirten bir mesajı da kız öğrencilere gönderdi.

K.Ö.G.E.F.'in bu mesaj ve bildirilerini veriyoruz :

KÖGEF'İN KIZ ÖĞRENCİLERE YAPILAN BASKILARI PROTESTO İÇİN KTFD MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI'NA GÖNDERDİĞİ MEKTUP

Sayın Bakan

Kıbrıs'ta halkımızın vermekte olduğu ekmek ve özgürlük kavgasının yanında bizler yüksek öğrenim gençliği olarak sorunlarımızın halkımızın sorunlarından ayrı düşünülemeyeceğini çok iyi bildiğimizden dolayıdır ki akademik ve demokratik haklarımızın alınması yolunda mücadelemizi sürdürürken üzerimize gelecek her türlü baskının ayni şekilde halkımızı onlara gelecek her hareketinde bizi bağlayacağının bilincindeyiz.

Son günlerde Ankara Kıbrıs kız talebe yurdunda meydana gelen olaylar bizi daha da kuşkulandırmıştır. Yurtlar müfettişi Özkan İrfan'ın bazı artniyetli görevlilerle yeni komplolar düzenlemek ve baskılar getirmekte olduğu görülmektedir.

Faşist katillerce öldürülen Mehmet Ömer arkadaşımızın anısına yurtta asılı panoları bahane ederek kız arkadaşlarımızın birkaç tanesi disiplin kuruluna verilmiş, arkasından yurda iki kez polis baskını düzenlenmiştir. Bu olaylardan bakanlığınıza bağlı olan temsilcilik yurtlar müfettişi ve kız yurdunda görevli bulunan muhasebeci maskesi altındaki ajanların olduğu bir gerçektir.

Bizler akademik ve demokratik haklarımızın alınması yolunda mücadelemizi örgütlü bir şekilde sürdürürken üzerimize gelecek tüm baskılara karşı koymakta kararlıyız. Örgütümüz KÖGEF çatısı altında mücadelemizi südrürürken doğacak olan tüm sorunlardan bakanlığınızın sorumlu olacağı bilincindeyiz. Bundan dolayı bakanlığınıza bağlı olan bu mercilerin erken zamanda öğrencilerin gerçek sorunları doğrultusunda görev yapacak duruma getirilmesi ve yurtlar müfettişi Özkan İrfan'ın görevden alınmasını istiyoruz.

KÖGEF'İN ANKARA KIBRIS KIZ ÖĞRENCİ YURDUNDA KALAN KIZ ÖĞRENCİLERE GÖNDERDİĞİ DAYANIŞMA MESAJI

Emperyalizmin yıllardır Kıbrısımız üzerinde sürdürdüğü kanlı eylemleri karşısında Kıbrıs emekçi halkının vermekte olduğu Bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Sosyal Kurtuluş mücadelesi gün geçtikçe ileri boyutlara ulaşmaktadır.

Bizler Kıbrıs Yüksek Öğrenim Gençliği olarak halkımızın Kıbrıs'ta sürdürdüğü haklı mücadelesi yanında yerini almak ve mücadelemizi örgütlü bir şekilde sürdürmek amacındayız.

Örgütümüz KÖGEF altında sürdürmekte olduğumuz akademik ve demokratik kavgamıza gerici çevreler ve faşizm özlemcileri tarafından set çekilmek istenmektedir. İşte bunun bir örneği son günlerde Ankara Kıbrıs Kız Talebe Yurduna yöneltilen faşizan baskılardır.

Biz Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu olarak Ankara'da kız arkadaşlarımıza karşı girişilen faşizan baskıları protesto eder kız arkadaşlarımızın vermekte olduğu örgütlü mücadelelerini destekler ve KÖGEF olarak dayanışma içerisinde olduğumuzu bildiririz.

KÖGEF

GÖREVLİ ADI ALTINDA YURTLARA SOKULAN AJANLAR YURTLARDAN ALINMALIDIR

Kıbrıs Emekçi Halkının Emperyalizme karşı vermekte olduğu Demokrasi, Barış ve Sosyal Kurtuluş mücadelesinin yanında yüksek öğrenim gençliği de, örgütlü bir şekilde yerini almıştır.

Yüksek öğrenim gençliğinin bu örgütlü ve kararlı mücadelesi Kıbrıs'ın gerici çevrelerini endişelendirmekte ve korkutmaktadır.

Kıbrıs emekçi halkının, demokratik hakların alınması ve barışı gerçekleştirme yolunda gün geçtikçe güçlü bir şekilde oluşturduğu toplumsal muhalefeti, buna paralel olarak yüksek öğrenim gençliğinin ilerici, devrimci gençler yetiştirme yolundaki örgütlü mücadelesi, faşizm özlemcileri tarafından kırılmak istenmektedir.

Esas kaynağı Kıbrıs'ın gerici çevrelerinin olduğu su götürmez bir gerçek olan, yüksek öğrenim gençliği üzerindeki faşizan baskılar, Türkiye'de faşizmin tırmanışının yoğunlaştığı bu günlerde, bir kez daha önem kazanmaktadır.

Geçen yıl faşist katillerce öldürülen Mehmet Ömer arkadaşımızın ölüm yıldönümü dolayısıyle, Ankara Kız Talebe Yurdunda Mehmet Ömer'in anısına asılan panoların çalınması ve yönetim kurulundan iki kız arkadaşımızın disiplin kuruluna verilmesi, esas kaynağının Kıbrıs'ta olduğu bilinen, faşizm özlemcilerinin, yeni bir düzenlemesi olduğu artık herkesçe bilinmektedir.

Ancak örgütleri çerçevesinde kenetlenmiş bulunan yüksek öğrenim gençliğinin bir parçası olan, Ankara kız talebe yurdundaki arkadaşlarımız örgütlü ve kararlı bir şekilde üzerlerine gelen faşizan baskıları göğüslemişler ve faşizm özlemcilerinin oyunlarını boşa çıkartmışlardır.

Bizler Türkiye'de bulunan Kıbrıs'lı yüksek öğrenim gençliğinin üst örgütü KÖGEF altında örgütlenmiş Kıbrıs yüksek öğrenim gençliği olarak arkadaşlarımıza yapılan faşizan baskıları bir kez daha lânetler, aşağıda sıraladığımız taleplerimizin kısa bir sürede ilgililerce ele alınmasını ister, sorunlarımızın çözülmesi yolundaki örgütlü mücadelemizi sürdürdüğümüzü kamuoyuna duyururuz.

- Türkiye'ye gönderilen öğrenci müfettişlerinin, faşizm özlemleri içerisinde değil, öğrencilerin gerçek sorunları doğrultusunda görev yapmalarını,
- Tüm öğrencilerin barınabileceği kız ve erkek yurtlarının açılmasını ve bu yurtlara gönderilecek görevlilerin gerçek görevleri doğrultusunda hareket etmelerini,
- Yurtlara muhasebeci maskesi altında sokulan ve gerçek görevlerinin ajanlık olduğu çok iyi bilinen şahısların, yurtlardan alınmasını,
- Kıbrıs yüksek öğrenim yurtları müfettişi olan ve gerçek niteliği açıkça bilinen Özkan İrfan'ın istifa etmesini. Bunun yerine yurt sorunlarımızın çözümlenmesi yolunda, gerçekten çalışan müfettişlerin atanmasını,
- Yurtlarda sadece gerici iktidarların atayacağı yöneticilerin değil, öğrencilerin de söz sahibi olmalarını,
- Yurtlara gereksinimin çok üstünde müdür veya müdür muavini getirileceği yerde, yurtların bakımı ve temizliği için daha fazla hizmet işçisinin alınmasını...

FAŞİZME GEÇİT YOK.
YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ.

KÖGEF adına
Genel Sekreter: Hakkı Yücel

BURS ve NAKDİ YARDIMLARIN Zamanında Ödenmemesini PROTESTO Ediyoruz

Burs ve nakdî yardımlarının zamanında ödenmeyip her ay 10 - 15 gün gecikme ile ödenmesini protesto eden bir grup Kıbrıs'lı öğrenci, gazetemize bir mektup göndermişler ve yayınlanmasını istemişlerdir. Kıbrıs ve Gençlik olarak AKÖK'den elde ettiğimiz bir belge ile bize gönderilen bu mektubu yayınlıyoruz.

«Türkiye'de öğrenimde bulunan Kıbrıs Yüksek Öğrenim Gençliğinin demokratik örgütlerinin çeşitli girişimlerine rağmen, K.T.F.D. Milli Eğitim Bakanlığı'ndan verilen burslar ve nakdi yardımlar hâlâ 10 - 15 gün gecikme ile ödenmektedir. Bu durum ise Türkiye'de yaşamlarını ayda 750 T.L. bursa bağlıyan Kıbrıs'lı öğrencilerin, her ay yaşamlarını daha da zor şartlar altında sürdürmelerine neden oluyor. Elde ettiğimiz bilgilere göre Kıbrıs'tan para her ay zamanında geldiği halde, bu para her nedense bankalarda tutuluyor.

Şimdi soruyoruz :

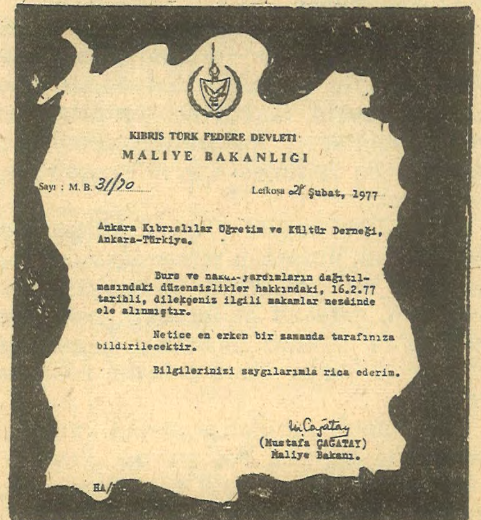
10 - 15 gün kadar bankalarda tutulan milyonlar tutarındaki bu paradan faiz alınmakta mıdır?

Eğer alınıyorsa bu faiz ne kadardır ve bu paraya kimler el koymaktadır?

Ve eğer böyle bir durum yoksa, burs ve nakdi yardımlar niye zamanında ödenmiyor?

Biz burs ve nakdi yardım alan bir grup öğrenci olarak bursların ve nakdi yardımların zamanında verilmesini talep eder gecikmelerde sorumlu olan tüm yetkilileri protesto ederiz...

BİR GRUP ÖĞRENCİ»

KIBRIS TÜRK FEDERE DEVLETİ
MALIYE BAKANLIGI

Sayı : M.B. 31/70

Lefkoşa 28 Şubat, 1977

Ankara Kıbrıslılar Öğretim ve Kültür Derneği,
Ankara-Türkiye.

Burs ve nakdi yardımların dağıtılmasındaki düzensizlikler hakkındaki, 16.2.77 tarihli, dilekçeniz ilgili makamlar nezdinde ele alınmıştır.

Netice en erken bir zamanda tarafınıza bildirilecektir.

Bilgilerinizi saygılarımla rica ederim.

(Mustafa ÇAĞATAY)
Maliye Bakanı.

HA/

SAĞLIK SİGORTASI KURULMALI; SAĞLIK HİZMETLERİ SOSYALLEŞTİRİLMELİDİR.

SAĞLIK ALIŞ-VERİŞİNE SON

Dünya Sağlık Teşkilâtı (W.H.O.) sağlığı : **«Kişinin yalnız hasta olmaması değil; kişinin fiziksel, ruhsal ve sosyal olarak tam bir iyi-lik halidir»** diye tanımlar.

Farklı ekonomik sistemlere sahip ülkeler, farklı sağlık politikaları uygulamaktadırlar ama, gerçek sağlık hizmetinin ne olduğu, artık billurlaşmıştır.

Günümüzde aslolanın; hastalanmış kişiyi tedavi etmek değil; hasta olmasını önlemek olduğu açıklığa kavuşmuştur. Bu anlayışa; bir yığın ekonomik ve sosyal sorunu, gündeme getirmektedir.

Bir defa, insanın sağlıklı bir yaşamı sürdürmesi için ilk şart, yeterli beslenmesidir. Oysa bugün Kıbrıs'ta asgarî ücret 55 TL. iken, 5 kişilik bir ailenin günlük gıda gereksiniminin 109 TL. olduğu saptanmıştır.

Bu şartlarda, sağlığın ilk koşulunun bile sağlanması olanaksızdır.

Bundan sonra gerekli olan, uygun bir çevre sağlığıdır. Yani temiz hava, yeterli kanalizasyon, sağlık şartlarına göre ilaçlanmış içme suyu, bol kullanma suyu, gıda maddelerinin uygun denetimi, çöplerin düzenli toplanması yok edilmesi ve temiz bir ortam. Bütün bunlarsa ülkenin eko nomik yapısıyla sıkı, sıkıya bağıntılıdır.

Görülüyor ki, bir ülke halkının sağlıklı olması, o ülkenin kalkınmışlığı ile olduğu kadar; o ülkede var olan ekonomik sisteme, o ülkede devletin bütçesinden ne kadarını sağlık hizmetine ayırabileceğine, emekçi kitlelere uygulanan ücret politikasını belirlemesi bakımından, bağımlıdır.

Bugün K.T.F.D. topraklarında, bilimsel bir sağlık politikası uygulanmamaktadır. U.B.P. hükümetinin ve ondan önce yine aynı partiyi kuran kişilerin oluşturdukları sağlık politikası, **«hastayı tedavi etmeğe»** yöneliktir. Gerçi bütün kapitalist ülkelerde aynı düşünce egemendir ama, Federe Devlet hükümeti bu sakat politikasını bile doğru, dürüst uygulamamaktadır.

Bütün Dünyada doktor yetiştirilirken, çevre sağlığı koşullarını sağlayıp, hastaya ilk müdahaleyi yapacak, hastalığı kaynağından kurutacak pratisyen hekim yetiştirilmesi esasken, K.T.F.D.'nde pratisyenlere hayat hakkı tanınmamakta, bütün doktorlar ihtisas yapmaya zorlanmaktadır. Öte yandan yeni mezun olan doktorlar, Kıbrıs'ta istihdam edilmemekte, Türkiye'de ise devlet memuru olamadıklarından, ya sefil şartlar altında para almadan ihtisas yapmaya, veya Almanya, Amerika gibi dış ülkelere gitmeye, zorlanmaktadırlar. Halkın pratisyen hekime büyük oranda ihtiyaç duyduğu, 2200 kişiye bir hekim düşen bu ortamda böylesi bir tavır; UBP iktidarının, halktan kopuk politikasına son derece uygundur.

Pratisyenleri Kıbrıs'tan koparmak için uygulanan bu yol kadar, uzmanlara uygulanan politika da ilginçtir.

Bir doktorun vizitesi 100 TL. iken, asgarî ücret 55 TL.'dir. Ve, hal böyle iken emekçilerin sağlığını güvence altına alacak tedbirler, alınmamıştır. Geçerli ve çalışır bir sağlık sigortası yoktur. Devlet hastahaneleri ise, yukarıda anlatılan durumdadır. Kaldı ki, mevcut yatak sayısı ihtiyacı karşılamaktan uzaktır.

Emekçi kadınların çocuklarının sağlığını, emzikli analarin kendilerini ve çocuklarını korumaları için, hiçbir tedbir alınmamıştadır. Analar işe gittiği zaman, çocuklar ya sokaklarda dolaşmakta veya geriekli bilgiden yoksun yaşlı ninelere terkedilmektedir.

Yaşlı emekçiler ise, tam bir sefalete terkedilmektedir. Lefkoşa yakınlarında açılan bir bakım evi, ihtiyacı karşılayamamaktadır; yana, bilimsel ilkelerden uzak yöntemlerle çalışmakta ve yıllarca topluma emek leri ile değer katan bu savgın kişileri, kendi adı ile bile aşağılamaktadır: **«Düşkünler evi».**

Özel klinikler kapatılmalı, her köye Sağlık Ocakları açılmalıdır

UBP iktidarının sağlık politikası, emekçilerin, beşikten mezara sefaleti pahasına, birkaç sağlık bezirgânın çıkarına göre düzenlenmiştir. K.T.F.D. bölgesindeki devlet hastahaneleri, ihtiyacı karşılamaktan çok uzaktır. Lefkoşa dışında Mağusa, Girne, Güzelyurt bölgeleri bir çok uzmanlık dalından yoksundur. Tüm F.D.'de 2 psikiatri uzmanı, 2 göz hastası uzmanı, 1 deri ve veneroloji hast. genel cerrahi, kadın doğum dallarında uzman bulunmakta ve çeşitli bölgelerde her türlü bilimsel denetimden uzat **«icra-i sanat»** eylemektedirler. Bir iki dahiliye ve cerrahi hast. uzmanı bütün sağlık hizmetine temlik koymuş, hastayı **«müşteri»** olarak görmekte ve öyle hitap etmekten utanmamakta, ameliyattan önce hastalarla üç aşağı - beş yukarı pazarlık yapmaktadırlar. Birisi meslek ahlakının da dışına çıkarak bütün hiylekârlığı ile, kendi uzmanlık dalı dışında hasta tedavi etmekte; öteki özel muayenehanesinden (KTFD'inde devlet hizmetinde çalışan doktorun özel klinik açması yasakken) geçmeyen hastayı devlet hastahanesine yatırmamakta; beriki, devletin olanakları ile yaptığı ameliyattan ayrıca ücret almaktadır. Rezillik bu kadarla da kalmamakta doktor - ecza-cı ortaklıkları kimseden utanmadan sergilenmektedir.

Egemen olan bozuk ekonomik sistemden kaynaklanan bu durum, bir an önce düzeltilmeli; halkın sağlığı üç-beş **«Sağlık bezirgânı»**nın çıkarlarına hizmet eden, istismara açık bir konu olmaktan çıkartılmalıdır.

İlk aşamada devlet hizmetinde çalışan doktorların, özel muayenehaneleri kapatılmalı, kişilerin tıp bilgilerini satan tüccarlar olmaları, önlenmelidir.

Sürüp giden ilaç istismarının önüne geçilmeli, ilaç yalnızca devlet tarafından ithal edilip, bir yandan da hammadde ithali ile yıllar süren öğrenimden sonra, kozmetik ticareti yapmak zorunda bırakılan eczacılara, gerçek mesleklerini yapabilme olanakları sağlanmalıdır.

Hemşirelerin ve sağlık görevlilerinin ücretleri, insanca yaşama koşullarına göre ayarlanmalı, bilimsel kurslarla, meslekî yetenekleri artırılmalıdır.

Bunlar düzene konulduktan sonra **«Her köye bir sağlık ocağı»** ilkesi ile, pratisyen hekimler derhal istihdam edilmeli, özel muayenehaneler ve klinikler kapatılarak, doktorlar zorunlu olarak devlet hizmetine çağrılmalı, **«sağlık ticareti»** önlenmelidir.

Bir yandan da Sağlık Bakanlığı'na bağlı, **«Koruyucu Hekimlik Dairesi»** kurulmalı, bu alanda devlet bursu sağlanarak, uzmanlar yetiştirilmeli ve **«Köy Sağlık Ocağı Sorumlusu»** pratisyen hekimler de buraya bağlanarak sağlık hizmeti,

bu düzende ne kadar olursa, o kadar tıbbın gerçek amaçları doğrultusuna yöneltilmelidir.

Bu da ancak, doktorun yaşamak için, hastasından alacağı viziteye muhtaç olmayacağı bir düzende mümkün olduğundan, gerçek doktorların yüzünü kızartan bu duruma, derhal son verilmelidir.

En kısa zamanda «SAĞLIK SIGORTASI KURULMASI», hemen arkasından «ÜCRETSİZ BAKIM PE TEDAVİ» ve nihayet «SAĞLIK HİZMETLERİNİN DERHAL SOSYALİZASYONU»nun gerçekleştirilmesi zorunludur.

KÖGEF Tıbbiyeliler Komitesinin Başarısı:

«İHTİSAS SÜRESİNCE ASİSTANLIK YAPANLARA BURS VERİLECEK; İHTİSASIN ÖDENEKLİ OLMASI İÇİN ÇALIŞILACAK»

Halkının kopmaz bir parçası olan, sorunlarının halkının sorunları çözümlendiği ölçüde çözümlenebileceğine inanan biz Tıbbiyelilerin, KÖGEF çatısı altında oluşturduğu Tıbbiyeliler Komitesinin çalışmaları, yeni boyutlara ulaşmıştır.

Kurulduğu günden bugüne, ödenekli ihtisas hakkının verilmesi, Kıbrıs'ta çalışma olanaklarının yaratılması ve Türkiye'de çalışma izni verilmesi gerekliliğini komitemiz savunmaktadır. Bu yöndeki girişimlerimizin ulaştığı boyutlar, ilgililerin sorunlarımıza karşı olan tutum ve ilgisizliklerini daha fazla sürdüremiyeceklerini göstermiştir.

K.T.F.D. Sağlık Bakanı Dr. Ali R. Atun imzası ile, Komitemiz adına gönderilen 11 Mart 1977 tarihli belgede, ihtisas yapmakta olan ve bundan böyle yapacak arkadaşlarla ilgili Bakanlar Kurulunun 26.1.1977 tarih ve 85 - 77 sayılı kararında şu maddeler yer almaktadır :

1) Türkiye'de Tıp tahsilini müteakip yapılmakta olan ihtisas süresince asistanlık yapanlara öğrenci iken verilen bursların devam etmesi.

2) Buna paralel olarak Kıbrıs uyruklu Türklerin de Türkiye'deki hastahanelerde, Türkiye uyruklulardan farklı muamele görmeyip, ücretli asistan olarak tayin edilebilmeleri hususunda yetkililerce gereken izin verilmesi için müracaatta bulunulması.

3) Türkiye'deki Tıp Fakültesinden mezun olup, ihtisasını tamamlayan ve toplumumuz ihtiyaçlarından fazla olan, gerek pratisyen, gerekse mütehassıs hekimlere Türkiye'de Sosyal Sigortalar hastahanelerinde de olmak üzere çalışma hakkı tanınması.

Bakanlar Kurulunca alınan ve Komitemize de ayrıca iletilen bu kararları, mücadelemizde önemli bir adım olarak değerlendiriyoruz. Fakat birinci maddede belirtilen bursların devamının yetersizliği ortadadır. Bugünün şartlarında 750 T.L. gülünç bir rakamdır. Ayrıca burs alamayıp, nakdi yardım alan veya ihtiyacı olup da, izlenen hatalı uygulamalar sonucu ne burs, ne de nakdi yardım alamıyan arkadaşların da bu haklardan yararlanması gerekmektedir. Karar, belirtilen eksiklikleri giderilerek, alınmış olduğu tarihten itibaren geçerli olmak şartı ile ivedilikle, uygulama alanına konmalıdır.

Toplumumuzdaki sağlık hizmetlerinin yetersizliği ortada iken, üçüncü maddede, ihtiyaç fazlası hekimlerden sözedilmektedir. Bunun hiçbir istatistiki veriye dayanmıyan, sadece özel klinik sahibi birkaç hekimin çıkarlarını koruyucu bir iddia olduğunu, tüm halkımız ve bizler bilmekteyiz. Yetkilileri en kısa sürede gerekli

döküman ve istatistiki verileri açıklamaya çağırıyoruz. Böylece ihtisasa yeni başlıyacak arkadaşlarımıza, ihtisas dalını seçmede ışık tutmuş olacaklardır. Komitemiz sağlık hizmetlerinin yetersizliği karşısında, Tıbbiyeli tüm arkadaşlara Kıbrıs'ta çalışabilme olanaklarının sağlanabileceği inancında olup; bugünkü durumun tek sorumlusunun, mevcut düzen olduğu bilincindedir. Çözümün halkımızın tüm sorunlarını birlikte ele alıp, değerlendirecek halktan yana bir iktidarla sağlanabileceğine inanıyoruz.

Sorunlarımızın halkımızın çözümlenmemiş sorunlarından kaynaklandığını unutmadan :

- **Ödenekli İhtisas Hakkının Verilmesi.**
- **Kıbrıs'ta Çalışma Olanaklarının Sağlanması.**
- **Türkiye'de Çalışma İzninin Verilmesi**

doğrultusunda verdiğimiz örgütlü mücadelede tüm tıbbiyeli arkadaşları yerlerini almıya çağırıyoruz.

KÖGEF TIBBİYELİLER KOMİTESİ

KIBRIS VE GENÇLİK AYLIK SİYASİ GENÇLİK GAZETESİ

Dizgi : Özal Matbaası — İst.
Baskı : Özakın Matbaası
Son baskı tarihi : 18. 4. 1977

Sahibi ve sorumlu yönetmen : BURHAN ŞOLEN

Yönetim yeri : Rüzgârlı Sok. Fazilet Han No: 414 Kat. 4, ULUS — ANKARA

Sosyalist Gerçekçi Yazar S. Ali'yi Katledilmesinin 28. Yılında Saygı İle Anıyoruz

Nazım Hikmet'in **«Türk Edebiyatında Sosyalist gerçekçiliğin ilk habercisi»** diye andığı **Sabahattin Ali'**nin bir ajan tarafından öldürülmesinden bu yana, 28 yıl geçti.

Günümüzde dünya ve Türkiye'de ilericiler tarafından saygıyla anılan **S. Ali'**den söz ederken, onun militan yanı da göz ardı edilemez.

Sabahattin Ali 1906'da Bulgaristan'da doğdu. İstanbul ve Edremit'te öğrenimini tamamladıktan sonra, Yozgat'ta öğretmenliğe başlayan sanatçı, daha sonra Almanya'da öğrenim için burs kazandı. Ancak 4 yıllık gurbetten sonra, öğrenimini yarıda bırakarak, geri döndü ve Almanca öğretmenliğine başladı.

Toplumsal içerikli eserlerinin, o dönemde Nazım Hikmet'in yayın sekreteri, Zekeriya Sertel'in ise sahibi olduğu **«Resimli Ay»** dergisinde yayınlanması da bu döneme rastlar. **Sabahattin Ali'**nin bu dönemi için: «Henüz Alman Romantizminin etkisi altında idi.» der Nazım Hikmet.

Türk hikâyesinin bu en büyük ismi, Resimli Ay'da yayınlanan toplumcu içerikli ürünleri ile, egemen çevrelerin şimşeklerini çekmeye başladı. Önce «Ülkenin bütünlüğünü parçalayacak yönde propaganda» yaptığı ihbarı ile içeri alındı. Bu davadan beraat edince **«Yeni Anadolu»** gazetesinde yayınlanan **«Memleketten Haberler»** isimli şiir yüzünden, yeniden içeri alındı. Bu defa Sinop cezaevine kapatılan **Sabahattin Ali**, orada geniş bir sosyalist topluluğu ile karşılaştı. İşte o günlerde, kafasındaki son soru işaretleri de aydınlığa kavuşunca, **Sabahattin Ali** Türk Edebiyatında **«Sosyalist Gerçekçiliğin»** habercisi, Türkiye işçi sınıfının yılmaz bir militanı olarak, kendisini gösterdi.

Hapishanede Türkiyenin yoksul halkıyla yüz yüze gelen **Sabahattin Ali**, çıktıktan sonra onları yazmaya başladı. Türkiye'de, ilk defa toplumsal içerikli hikâye ve roman yazan, yazar **Sabahattin Ali**'dir.

Ona göre **«Hayatta herşey gibi, sanat da bir hizmet ve mücadeledir. Bir çeşit propagandadır. Sanat bütün ayrıntıları ile hayatı içermeli, insanda yaşamak, insan gibi yaşamak arzularını uyandırmalıdır. Sanat bireysel olamaz. Çünkü o sosyal bir iştir.»**

Sonraları ardarda yayınlanan hikâye ve romanlarıyla, emekçi halk tarafından en tutulan yazar haline gelen **Sabahattin Ali** **«Marko Paşa»** adlı mizah dergisini yayınlamaya başladı. Dergi anti - emperyalist, anti-faşist bir plâtform haline geldi. Ve 150.000'lik bir tirajla, Türkiye'nin en önemli dergisi haline geldi. Alman faşizminin kan ve ateş saçtığı o kara günlerde (Ve Türkiye burjuvazisi onunla göz kırpışırken) gelişen bu hareket elbetteki gericileri tedirgin edecekti ve etti de. Önce dergiyi kapatıp Sabahattin Ali'yi anti - faşist anti - emperyalist kavgadan koparmayı denediler ama, dergi başka adlarla (Malum Paşa vs...) yayına devam etti. Bu defa hükümet matbaalara dergiyi basmamaları için emir verdi. Ama dergi hektografla basıldı ve yayıldı.

Sabahattin Ali'yi yıldırmanın bir diğer yolu, onu hapsetmekti. Burjuvazi onu da denedi. Dünya ve Türkiye Edebiyatının bu seçkin kiişsi defalarca «içeri alındı» ancak o, anti - faşist, anti - emperyalist savaşımından barış savunuculuğundan vazgeçmedi. Kararlı adımlarla savaşımına devam etti.

1945'de, burjuvazinin suratına şöyle haykırıyordu :

«Biz, gericiliğin, faşizmin ve faşistlerin düşmanıyız. Biz, her çeşit yobazın ve yobazlığın düşmanıyız. Ve biz, Türk halkının ekmeğine, hürriyetine ve istiklâline göz dikenlerin düşmanıyız.» Her türlü baskı denenmiş bu yılmaz savaşçı susturulamamıştır. Geriye bir yol kalıyordu. Burjuvazi, o yolu da denedi.

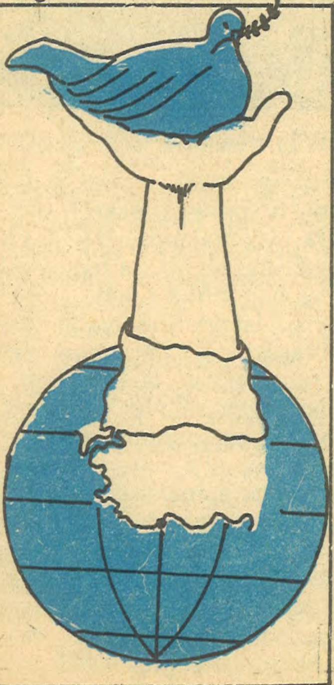
Bir provakasyonla **Sabahattin Ali**, Bulgar sınırında bir ormanda başı ezilerek vahşice katledildi. Ve sanıldı ki onu öldürmekle onun savaşının önüne geçilebilir.

Oysa bugün dünya ve Türkiye'nin anti - faşist, anti - emperyalist güçleri, onunla aynı yolda yürüyen yılmaz barış savaşımcıları bize gösteriyor ki, Sabahattin Ali öldürülemedi... Öldürülemiyecek...

KALICI BARIŞ, SİLAHSIZLANMA VE YUMUŞAMANIN GERİ DÖNÜLMEZ BİR SÜREÇ HALİNE GELMESİ İÇİN SAVAŞIM VERECEK»

«BARIŞ DERNEĞİ»KURULDU

Barış için savaşım, insanlığın tarih boyunca sürdürdüğü en onurlu ve asil savaşımdır. Özellikle iki dünya savaşının acı sonuçlarını çok iyi değerlendiren, bu savaşlardan acı dersler çıkaran insanlık, ulusal ve uluslararası çapta barış örgütleri kurmak gereğini duydu. Silâhsızlanmayı soğuk ve sıcak savaşın kökünün kazılmasını, dünya yüzünde kalıcı barışı sağlamayı amaçlayan barış örgütleri birer, birer kuruldu. Uluslararası çapta milyonları bağrında toplayan, kalıcı barış silâhsızlanma ve yumuşamanın geri dönülmez bir süreç haline gelmesi için mücadele veren **«Dünya Barış Konseyi»** doğdu.

«1 Eylül Barış Günü» ilk kez geçen yıl yığınsal olarak kutlanan Türkiye'de de ulusal çapta bir barış örgütünün kurulması için, çalışmalar bir süreden beridir sürüyor.

Bu amaçla çalışmalar yapan İstanbul Barosu, tüm ilerici, demokrat aydınlara, yazarlara, sanatkârlara ve kuruluşlara bir çağrı yapmıştır.

Çağrıda, özetle şöyle denmekteydi: **«Son 5500 yıl içinde, ancak 292 yıl barış özlemini gerçekleştirebilen insanlık, geri kalan 5208 yıl içinde, milyonlarca insanın ölümüne neden olan 15.000 den fazla savaş görmüştür. Bu savaşların yarısı Avrupa kıtasında ceryan etmiştir. 17 y.y'da 3.3 milyon 18 y.y'da 5.2 milyon, 19 y.y'da 5.5 milyon ve 20 y.y'da yalnız iki büyük savaşında ise 60 milyon evladını kaybeden insanlık, günümüzde barış savaşımını geçmiş zamanlara göre daha büyük şevkle sürdürmektedir.**

Kalıcı ve adil bir barış, günümüzün en önemli belgileri arasına girmiştir.

1949 Paris «Barışı Destekleyenler Kongresi»nde atılan ilk adımı, Dünya Barış Konseyi'nin doğduğu 1950, Varşova Kongresi izlemiştir. Böylece örgütsel bir yapıya kavuşan barış hareketinin ivmesi, gelişerek büyük boyutlar kazanmıştır.

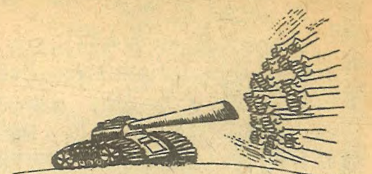
1975 Helsinki Kongresinde, imza altına alınan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Anlaşması da, bu barışçı güçlerin uluslararası pozitif hukuka kazandırdığı son belgedir. Anlaşmada kabul edilmiş bulunan, sözleşmenin kitlelere yaygınlaştırılıp, benimsetilmesi ilkesinin hayata geçirilmesini de gene ülkelerin barışçı güçleri üstlenmiştir.» denilmiş ve barış hareketinin, bu hareketin ilkelerini, bu ilkelerden, amaç ve hedeflerinden herhangi birini benimseyen herkesin, hiç bir ayırım ve dışlama olmadan, hareket içindeki herkesle tam bir eşitlik içerisinde katılabileceği, halkların dünya çapında eyleme yönelik demokratik bir yığın hareketi olduğu belirtilerek, barış ve bağımsızlık savaşımına katılmak isteyen herkesin her kuruluşun, dinsel, mesleki ve benzeri her türlü çevrenin temsilcilerinin bu hareket içinde ya da yanında yer alabileceği vurgulanmıştır.

3. 4. 77 Pazar günü İstanbul Baro'sunun konferans salonunda yapılan toplantıda ise, bir kurucu heyet kurulmuş ve «Barış Derneği» kurma çalışmalarına başlanmıştır.

Toplantıda bir konuşma yapan İstanbul Barosu Başkanı Av. Orhan Apaydın özetle :

«Savaşa karşı barışı savunmak, bugün aktif bir davranışı içeren çetin ve evrensel savaşım eylemlerini gerektirmektedir. Çağımızda bu savaşım ikinci Dünya savaşından sonra hükümetler dışı güçler tarafından yürütülüyor. Bu savaşım özellikle iki Dünya savaşının trajik sonuçlarından kaynaklanmıştır. Gerçekten son iki Dünya savaşında toplam 64.000.000 insan öldürülmüştür. Birinci Dünya Savaşı 338.000.000.000 dolar ikincisi ise 4.000 milyar dolar zarara yol açmıştır. Bu korkunç tabloya karşın İkinci Dünya Savaşının hemen sonunda başlatılan soğuk savaş, kitlesel yok etmeyi amaçlayan nükleer silâhlanma, insancıl düşünce taşıyan değişik Dünya görüşlerini temsil eden tüm aydınları, özellikle Dünyanın ünlü yazar ve sanatçılarını barış için eyleme yöneltmiştir.

1946 yılında, Polonya'nın Wroclaw kentinde toplanan ilk barış kongresine 45 ülkeden 50 temsilci katıldı. Bu toplantıda, barışı savunma eylemlerini düzenlemek üzere uluslararası bir komite oluşturuldu. Komiteye Joliot Curie, A. Fadayev, P. Robeson, Pablo Neruda gibi dünyanın tanınmış bilginleri ve sanatçıları seçildiler. 1950 Kasımında Varşova'da yapılan ikinci kongrede ise, Dünya Barış Konseyi kuruldu. Konseyin Başkanlığına Joliot Curie getirildi. Fransa Atom Enerjisi Yüksek Komiserliği görevini terk eden ünlü bilgin yaşamının sonuna kadar Konseyin Başkanlığını yaptı. Bugüne kadar çeşitli ülkelerde binlerce kişinin katıldığı Kongreleri düzenleyen Barış Konseyi, 1976 yılını «Silâhlanma yarışına son verme ve Barışı savunma yılı» olarak ilân etmiştir. Ayrıca, İkinci Dünya Savaşı'nın başladığı 1 Eylül, Dünya Barış Günü olarak savaşın korkunç, anılarıyla birlikte Dünyanın her yerinde kutlanmaktadır.

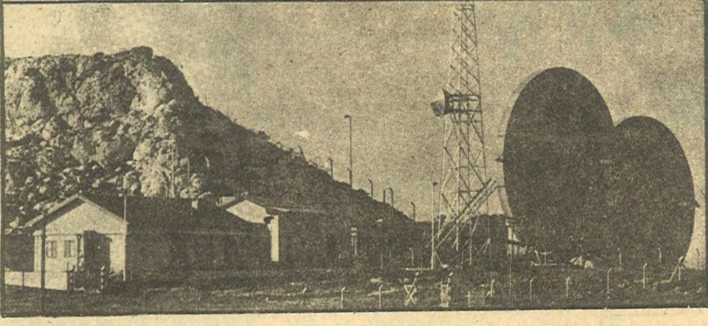
Dünya Barış Konseyi'nin yeni Stockholm bildirisi, bütün ülkelerin barış yanlılarını barışı savunma ve yeni bir Dünya kurmak için silâhlanma yarışını durdurma savaşımında el ele vermeye çağırmaktadır. Çağrıyı her ülkeden milyonlarca kişi imzalamıştır» demiştir.

10/10/76 tarihinde ise yapılan bir açıklama ile yeni seçilen yönetim kurulu belirtilmiştir.

Başkanlığına emekli büyükelçi Mahmut Dikerdem'in getirildiği 9 kişilik yönetim kurulu Enis Çoşkun (Avukat), Bedir Aydemir (O.D.T.Ü öğretim üyesi), Reha İsvan, Ali Sirmen (gazeteci), Bahtiyar Erkul (DİSK Maden - İş Genel Başkan Vekili), Dr. Erdal Atabek (Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi Başkanı), Cüneyt Başbuğ (İGD) Zülâl Kılıç (İ.K.D. yönetim Kurulu Üyesi)'dan oluşmaktadır.

SAVAŞ KIŞKIRTICISI SALD

NATO: ABD EMPERYALİZMİNİN ŞİRKETLERİN GERİCİ FAŞİST KORUYUCUSUDUR.

Kıbrıs'ta ABD haber alma tesisleri.

NATO, bundan 28 yıl önce 5 Nisan 1949 yılında kuruldu. NATO'da ABD, Kanada, İngiltere, İzlanda, Fransa, Batı Almanya, İtalya, Belçika, Hollanda, Lüksemburg, Norveç, Danimarka, Portekiz, Türkiye ve Yunanistan vardır. Bu askerî saldırı örgütü, o günden bu yana, dünya barışının, halklar arası dostluğun, ekonomik ve toplumsal ilerlemenin baş düşmanı; emperyalizmin, faşizmin, ırkçılığın, gericiliğin kalesi oldu.

NATO'nun, bir savunma örgütü değil, bir saldırı örgütü olduğu apaçık ortadadır. NATO'nun, Varşova Paktı'na karşı kurulduğu yalanı, yıllarca söylenmiştir. Halbuki Varşova Paktı, NATO'dan 6 yıl sonra kuruldu.

Bugün dünyanın bütün barışçı güçleri askerî blokların kalkmasını, tam silâhsızlanmanın sağlanmasını ve barışın teminat altına alınmasını istiyor. Emperyalistler başta ABD, Federal Almanya ve İngiltere emperyalizmi NATO'nun daha da güçlendirilmesine çalışıyorlar. Başta SSCB olmak üzere, sosyalist ülkeler NATO'nun kurulmasından sonra örgütledikleri Varşova Paktı'nı, NATO ile aynı anda dağıtma kararı almışlardır.

SAVAŞ BARIŞ VE EMPERYALİZM

Emperyalizm NATO'nun kuruluşunu dünya halklarına kabul ettirebilmek için, anti - sovyetizmi ve anti - komünizmi geliştirdi **SSCB'nin dünya hegomonyası peşinde koştuğu yalanı ile NATO'nun gerekliliğini kanıtlamağa çalıştı. Bu koro kendine Pekin'deki Mao'cu klikten de destek buldu. Mao'cular** çeşitli vesilelerle **sözde Sovyet yayılmacılığına karşı NATO'nun güçlenmesini savunmuş ve savunmaktadırlar.** Gerçekler ise bu söylenenlerin tam aksinedir. Dünya üzerinde 1917 Ekim Sosyalist Devrimi'nin yapılması ve ilk sosyalist devletin kurulmasından bu yana hiçbir sosyalist ülke, dünyanın hiçbir yerinde savaş kışkırtıcılığı yapmadı Savaşa neden olmadı. Bunun karşısında bütün emperyalist ülkeler, başta ABD emperyalizmi, geride bıraktıkları iki dünya savaşının yanı sıra, dünyanın çeşitli bölgelerini kana bulamışlardır. Orta - Doğu'daki iki büyük savaş, Kore Savaşı, Vietnam Savaşı, Kıbrıs'taki savaşlar.

Emperyalizm, üçüncü bir dünya savaşının, insanlığı yok edecek bir termo-nükleer savaşın çıkması için, pek çok tahriklerde bulunmuştur. Ancak dünyadaki güçler dengesi değişmektedir. **Dünya sosyalist sisteminin gittikçe güçlenmesi, emperyalizmin bir dünya savaşını başlatmasını güçleştirmektedir. Yine de böyle bir savaşın hazırlığını yapan emperyalizm, bu arada bölgesel savaşlar çıkarmaktadır. Emperyalizm, tarihsel insiyatifini yitirmiştir. İnsanlığın gelişim yönü, dünya ilerici güçleri tarafından tayin edilmektedir.** Ancak şunu unutmamak gerekmektedir: **«Emperyalizm var oldukça, savaş tehlikesi olacaktır.»** Yeni bir dünya savaşı tehlikesini önlemek için, emperyalizmi yok etmek gerekmektedir. **Başta dünya işçi sınıfı olmak üzere, devrimci demokratik güçler; emperyalizmin insanlığı sürüklemek istediği ermo - nükleer felâkete karşı birleşmek ve barış savaşımını güçlendirmek zorundadır.**

SALDIRGANLIK VE NATO

Emperyalizmin, NATO'cu militarist çevrelerin ülkeler ve halklar arasında düşmanlık yaratmak sistemine karşı, savaş niyetinin belirtisidir, Anti - sovyetizmdir.

KAPİTALİST ÜLKELERDEKİ İŞÇİ SINIFI MÜCADELESİ VE NATO

KAPİTALİST ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi gittikçe gelişip güçleniyor. Bunun karşısında emperyalizm, bu gelişen hareketi bastırmak için, demokratik hak ve özgürlükleri çiğniyerek saldırılar düzenliyor. Polis işkencesi yöntemleri, işçi düşmanı yasalar uyguluyor. **Dışardan sürülen bu saldırıların yanısıra, işçi sınıfı hareketini içten bölmek için de, yoğun çabalar harcıyor. Bunu yaparken demagojiden, reformizimden, oportinist ideoloji ve politikadan işçi sınıfına ters, bozguncu troçkist, maoist vb. akımlardan yararlanıyor.** Emperyalizmin bu terör, iftira ve aldatma politikası, militarizmin sürekli güçlenmesi ile yürütülüyor. Emperyalizm gittikçe derinleşen krizlerine çare olarak silâhlanmayı görüyor. İşte, NATO'nun önemli bir görevi, burda ortaya çıkıyor. **Sınıf mücadelesini bastırma, tekellerin gücünü artırma, kapitalizmin ömrünü uzatma NATO'nun belli başlı görevlerindendir. NATO, burjuvazinin başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçilere karşı kullandığı, bir sınıf savaşı silâhıdır. NATO, emperyalist burjuvazinin faşist karakterinin göstergesidir.** Hayal pratik, emperyalizmin bu stratejisinin, bozguna uğradığını gösterir. Vietnam, Kamboçya, Laos, Angola bu bozgunun en güzel örnekleridir.

NATO VE TÜRKİYE

Türkiye başta NATO olmak üzere CENTO, ABD ile ikili anlaşmalar, Ortak Pazar gibi ekonomik, askerî, politik ilişkilerle emperyalizme bağımlı hale gelmiştir. Türkiye'nin NATO'ya üye olması komşu sosyalist ülkelerle dostluk ve yardımlaşma ilişkileri kurmasını engellemektedir. Bu nunla da kalmayarak, Türkiye'nin sosyalist ülkelere ve ulusal kurtuluş savaşı veren halklara karşı, bir saldırı üssü haline gelmesine neden olmaktadır. Bu yönleri ile NATO üyeliği, Türkiye halkının güvenliğini tehlikeye sokmaktadır. Emperyalizmin bölgede tahrik edeceği bir savaşta veya üçüncü bir dünya savaşında ülke topyekün imha olma tehlikesi ile karşı, karşıyadır. **Bundan dolayı NATO'ya karşı verilen mücadele, Türkiye halkının güvenliği için verilen mücadeledir.**

Türkiye'nin NATO'ya üyeliği siyasal bağımsızlığını da zedelemektedir. Emperyalizme bağımlı işbirlikçi burjuvazi egemenliğinde Türkiye'nin emperyalizmin çıkarları doğrultusunda bir dış politika izlemesi, NATO üyeliği ile de teminat altına alınmaktadır. NATO üyeliği siyasî bağımsızlığı yanında, ekonomik bağımsızlığı da ortadan kaldırmakta, emperyalizme bağımlı kapitalist sistemin halka dayatılmasında önemli rol oynamaktadır. Türkiye'nin geri kalmasında, işsizliğin, pahalılığın hızla artmasında, ağır sanayinin kurulmamasında, ulusal gelirin büyük bir bölümünün askerî harcamalara ayrılmasında, NATO'ya bağımlılık önemli bir rol oynuyor. NATO'ya bağımlılık ülkeyi, emperyalizmin isteklerine uygun olarak militarizmin, silâhlanma yarışının tuzaklarına düşürmüştür. Bu yolla emperyalistler yeni, yeni savaşlara hazırlanmakta, diğer yandan kendi silâh sanayilerine geniş pazarlar açmaktadırlar. Türkiye'nin kalkınması da NATO'dan çıkılması, askerî harcamaların azaltılması ile sıkıca bağlıdır. **NATO'ya karşı mücadele; ulusal kurtuluş, siyasî bağımsızlık, ekonomik bağımsızlık, ekonomik kal-**

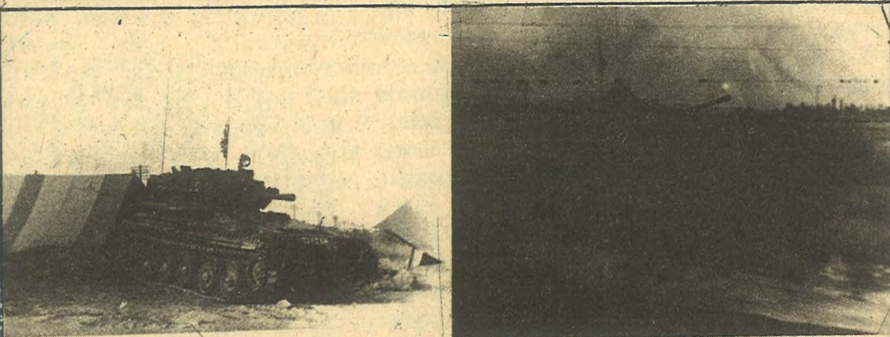
KIBRIS NATO'NUN BATMAYAN

Emperyalizm NATO kanalı ile her iki toplum içer ricilere saldırttı. Kıbrıs'ın bağımsızlığından yana rıs'ın bağımsızlığına yönelik tüm plan ve saldı rıla empoze edilmek istenen Acheson, Lemnitzer, Lizb sürmektedir. Son dönemlerde piyasaya sürüle n «E damgasını taşımaktadır. Emperyalizm, Kıbrıs'ta ve önlemek, Kıbrıs'ı bir NATO termo - nükleer roke mi n «batmayan uçak gemisi» haline dönüştürme ve stratejik emperyalist üsler zincirine eklemek c lizmin ve NATO'nun karşısında Kıbrıs'ın bağımsı onunla dayanışma içerisinde olan dünya barışçı şısında yenilecek, Kıbrıs bağımsızlığına kavuşaca bir barış, dostluk köprüsü olacaktır.

ve bu yolla geri bıraktırılmış ülkeleri silâhlanma yarışına sürükleme çabaları, saldırgan stratejilerinin, en önemli bölümünü oluşturur. **Emperyalizm sosyalist sistemi çökertmek, ulusal kurtuluş hareketlerini ezmek, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının gelişen mücadelesini bastırmak için her türlü aracı kullanır, her yola baş vurur.** Emperyalizmin bu saldırgan politikasında, NATO'nun yeri çok önemlidir.

SOSYALİST SİSTEM VE NATO

Dünyamızdaki temel çelişki, emperyalizm ve sosyalizm arasındaki çelişkinin keskinleşmesi ile, emperyalistler kendi aralarındaki çelişkilere rağmen güçbirliği yaparak, sömürü ve baskı sistemlerini ayakta tutmanın yöntemlerini araştırdılar. ABD emperyalizmi, diğer kapitalist ülkelerle, sınıf savaşının esas alanlarında, ortak bir politika izleyebilmek için, uğraşır. NATO bu **çabalarında** ABD emperyalizmin önemli bir dayanağıdır. **NATO, emperyalizmin dünya sosyalist**

İNGİLİZ ÜSLERİNDE NATO TANKLARI.

ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞLARI VE NATO

Ulusal kurtuluş hareketleri, dünya sosyalist sisteminden ve uluslararası işçi sınıfı hareketinden aldığı yardımlarla yeni, yeni zaferler kazanıyor. Emperyalizmin sömürge zincirlerini parçalıyor. Afrika'da, Asya'da uyanan halklar emperyalizme, sömürgeciliğe, ırkçılığa karşı bağımsızlık, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşım veriyorlar. Emperyalistler ulusal kurtuluş hareketlerine karşı bir yandan sömürgeciliğin kalıntılarını savunurlarken, bir yandan da ulusal bağımsızlıklarını kazanmış ülkelerdeki ekonomik ve sosyal ilerlemeyi durdurmak için, yeni sömürgeci yöntemler uyguluyor. Bunun için bu ülkelerdeki gerici faşist çevreleri vargücü ile destekliyor. En gerici sosyal kurumların kaldırılmasını önlemek için, çabalar harcıyor. Sosyalizm yolunda, ya da kapitalist olmayan ve sosyalizm yoluna varabilecek gelişimleri tıkamaya çalışıyor. Emperyalizm bu ülkelere bağımsızlıklarını ortadan kaldıran, ekonomik anlaşmalar, askerî - politik paktlar empoze ediyor. Emperyalizm bu yeni sömürgeci politikasını uygularken, dünyadaki güçler dengesini gözönünde tutmak zorundadır. Dünya sosyalist sistemini hesaba katmak zorundadır. İşte NATO'nun önemli bir görevi burda belirir. **Başta SSCB olmak üzere sosyalist ülkeleri, ulusal kurtuluş savaşlarına yardım etmekten caydırmak, NATO'nun önemli bir görevidir. Ama sos-**

DIRGAN NATO'YA HAYIR !

NİN ÇOK ULUSLU
ST GÜÇLERİN

kınma için mücadele; işsizliğe, pahalılığa karşı mücadeledir.

Tüm geri bıraktırılmış ülkelerde olduğu gibi, emperyalizm Türkiye'de de NATO kanalı ile ülkenin iç işlerine karışmakta, gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini bastırmak için, ülkedeki işbirlikçileri ile, darbeler hazırlamaktadır. 12 Mart darbesi, böylesi bir girişimin sonucudur. Bu girişimler son bulmamıştır. Bugün de başını Türkiye işçi sınıfının çektiği ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımını bastırmak için, çeşitli planlar hazırlanmakta ve hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. **Bunun için NATO'ya karşı mücadele, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin ayrılmaz ve önde gelen bir parçasıdır.**

NATO VE KIBRIS

Doğu Akdeniz'in ortasında şipşirin, yeşil ada Kıbrıs NATO'nun önemli harekât noktalarından bir tanesi. Kıbrıs'ın stratejik konumu ona büyük önem kazandırmaktadır. Dünyamızın en önemli petrol yataklarının bulunduğu Orta Doğu bölgesini kontrol altında tutmak, Orta Doğu'da gelişen Arap halklarının ulusal kurtuluş hareketlerini bastırmak, sosyalist ülkelere karşı bir üs olarak kullanmak. İşte Kıbrıs'ın emperyalizm

UÇAK GEMİSİ OLMAYACAK

açısından önemi. Emperyalizm yukarıda sıraladığımız belli başlı emellerine ulaşabilmek için, Kıbrıs'ı bir NATO üssü haline getirmeye çalışmaktadır. Kıbrıs'ın bağımsızlığına, bağlantısızlığına, toprak bütünlüğüne karşı olan emperyalizm adayı bir NATO üssü yapabilmek için, «BÖL ve YÖNET» taktiğini uygulamış, ada üzerinde barış içinde, birarada

**çerisinde gerici - faşist güçleri örgütledi. İle-
a olan nice ilerici, yurtsever katledildi. Kıb-
ılarda NATO'nun büyük rolü vardır. Geçmişte
Lizbon plânları hatırlardadır. Bu planlar, halen
«Bağımsız Türk Devleti» vb. formüller NATO
ve Orta-Doğu'da kalıcı barışın sağlanmasını
oket üssü, Doğu Akdeniz'de ABD emperyaliz-
mek, Kıbrıs'ı Yakın ve Orta Doğu'da ekonomik
çabasına son vermemiştir. Ancak emperya-
nsızlığından yana olan Kıbrıs emekçi halkı ve
ı güçleri vardır. Emperyalizm bu güçler kar-
caktır. Kıbrıs bir NATO üssü değil, bölgede**

yaşayan toplumları bir birine kırdırmış, binlerce insanın kanına girmiştir. Emperyalizm bu planlarını uygularken kullandığı alet, NATO'dur 1955'lerden itibaren başlatılan iki toplumu birbirine kırdırma çabaları, 1960'da imzalanan Londra - Zürih andlaşması ile, yeni boyutlara ulaştı. BM. üyesi bir Kıbrıs Cumhuriyeti'nin doğması gibi olumlu yönünü bir yana bırakacak olursak, bu andlaşma Kıbrıs'ın gerçek bağımsızlığı yönünde bir şey getirmemiştir. 99 millik bir alan, İngiliz egemenliğine bırakıldı. NATO üyesi İngiltere, bu üsleri nükleer silâhlarla donatmış ve Orta Doğu savaşlarında, İsrail siyonizmine yardımda kullanmıştır. Bu üsler adada gelişen demokratik ve ilerici hareket için de, her zaman bir tehdit unsuru olmuştur. Ayrıca hazırlanan anayasada iki toplumu birbirine düşürücü boşluklar vardı. Emperyalizm NATO kanalı ile her iki toplum içerisinde gerici - faşist güçleri örgütledi. İlericilere saldırttı. Kıbrıs'ın bağımsızlığından yana olan nice ilerici, yurtsever katledildi. Kıbrıs'ın bağımsızlığına yönelik tüm plân ve saldırılarda NATO'nun büyük rolü vardır. Geçmişte empoze edilmek istenen Acheson, Lemnitzer, Lizbon planları hatırlardadır. Bu planlar, halen sürmektedir. Son dönemlerde piyasaya sürülen «Bağımsız Türk Devleti» vb. fomüller NATO damgasını taşımaktadır. Emperyalizm, Kıbrıs'ta ve Orta Doğu'da kalıcı barışın sağlanmasını önlemek, Kıbrıs'ı bir NATO termo - nükleer roket üssü, Doğu Akdeniz'de ABD emperyalizmin «batmayan uçak gemisi» haline dönüştürmek, Kıbrıs'ı Yakın ve Orta Doğu'da ekonomik ve stratejik emperyalist üsler zincirine eklemek cabasına son vermemiştir. Ancak emperyalizmin ve NATO'nun karşısında Kıbrıs'ın bağımsızlığından yana olan Kıbrıs emekçi halkı ve onunla dayanışma içerisinde dünya barışçı güçleri vardır. Emperyalizm bu güçler karşısında yenilecek, Kıbrıs bağımsızlığına kavuşacaktır. Kıbrıs bir NATO üssü değil, bölgede bir barış, dostluk köprüsü olacaktır.

BARIŞ VE SAVAŞ

Günümüzde bir dünya savaşı, emperyalist ülkeler arasındaki çelişmenin değil; sosyalist sistemle, emperyalist sistem arasındaki çelişmenin sonucu olabilir.

Emperyalizm barış şartlarında, sosyalist sistemin ne kadar büyük bir hızla geliştiğini ve kapitalizme olan üstünlüğünü ispat ettiğini; bunun ise dünya devrimci güçlerinin gelişimini hızlandırdığını görmüş, bu nedenle tarihin akışını, sosyalizmi savaşta yok ederek, geri çevirme planına yönelmiştir. Sosyalist sistem emperyalizmi bu yoldaki maceracı eylemlerden alıkoyacak güçlü bir savunma gücüne sahiptir. Ancak sosyalist sistemin bu gücüne bakarak, barış uğruna savaşmaktan vazgeçmek, büyük bir hata olur. Dünya çapındaki güçler dengesinde meydana gelen değişime rağmen, emperyalizmin özü değişmemiştir. Emperyalizm savaş plânlarından vazgeçmemiştir.

Barış ve savaş konusuna, işçi sınıfı bilmi açısından bakmak, çok önemlidir. Barış mücadelesini yanlış şekilde tahlil eden sağ ve sol oportünizme karşı kararlı tavır almak gerekir.

Sağ oportünistler, sosyalist sistem ile, emperyalizm arasındaki çelişkiden doğan sınıf savaşında, uzlaşmacı bir tavır takınıyorlar. Sosyalist sistemin «ıslah» edilmesinden, kapitalizmin kötü yanlarını atmaktan ve ikisini kaynaştırarak «güleryüzlü sosyalizm» oluşturmaktan dem vuruyorlar. Bunlar gerici hayallerden ibarettir.

Sağ oportünistlerin, teslim olma yoluyle savaşı önleme görüşüne karşı, sol oportünistler, bir dünya savaşından korkmama adına barış savaşını önemsiz saymakta, onu bir yana atmaktadır.

Her iki değerlendirme de yanlıştır. Dünya barışının korunması, işçi sınıfının ve ulusal kurtuluş hareketlerinin zaferi için büyük bir önem taşır. Bu nedenle ilericiler, insanlığı emperyalizme ve onun saldırgan politikasına karşı mücadelede eylem birliğine çağırmalıdır.

Ulusal ve sosyal kurtuluş savaşlarını zafere ulaştırmak, emperyalizmin Orta - Doğu'da, Şili'de, Tayland'da giriştiği saldırı ve faşist müdahalelere karşı koymak, dünya barışı için insanlığı tehdit eden bir nükleer savaşta yığınların yok edilmesi tehlikesine karşı mücadele etmek, farklı sosyal sistemlere sahip ülkelerin barış içinde, yanyana yaşama prensibinin, emperyalistlere kabul ettirilmesine bağlıdır. **Barış içinde yanyana yaşama politikası, ezilen halkların gerekli gördükleri tüm yolları kullanarak, kurtuluş mücadelesi vermelerine karşı değildir. Emperyalizmin saldırılarına karşı, diğer halkların da yardımını kazanarak, silâhla karşı koymak, her halkın dokunulmaz ve tartışılmaz hakkıdır.**

Barış içinde yanyana yaşama politikası, emperyalizmin uluslararası gerilimi artırarak ve savaşlar çıkararak kendi iç çelişkilerini yenme yolundaki çabalarını, engeller. Bu politika, ideolojik ve ekonomik mücadelenin durdurulması anlamına gelmez. Bu politika, anti - emperyalist sınıf savaşının ulusal ve uluslararası düzeyde gelişmesine yardımcı olur.

Kapitalist ülkelerin işçileri ve barışçı güçleri kendi ülkelerinin hakim sınıflarına, barış içinde yanyana yaşama politikasını kabul ettirmek, nükleer deneme ve stoklardan, silahlanma yarışından ve askerî bloklardan vazgeçirmek için, somut şartlara uygun mücadele yöntemleri uygulamalı, eylem birliği yapmalıdır. Bu mücadele barış savaşında önemli bir yer tutar. Ancak emperyalizm, yok edilmeden savaş tehlikesinin ortadan kalkmıyacağını, bu nedenle Barış için mücadelenin, sosyal kurtuluş mücadelesi ile sıkı bir şekilde bağlı olduğunu, unutmamak gerekir.

Barış için verilecek bu mücadelede, emperyalizmin saldırgan örgütü NATO'nun ve diğer askerî blokların karşılıklı olarak kaldırılması önemli bir yer tutar.

NATO'YA HAYIR...

İngiliz üslerinde Nato Askerleri

SAVAŞ KIŞKIRTICI, SALDIRGAN NATO'DAN ÇIKILMALIDIR!

5 NİSAN NATO'NUN KURULUŞ GÜNÜDÜR.
NATO: A.B.D. EMPERYALİZMİNİN ÇOK ULUSLU ŞİRKETLERİN GERİCİ FAŞİST GÜÇLERİN KORUYUCUSUDUR.

- İnsanlığı yok edecek yeni bir savaşı kışkırttığı için,
- İşçilerin, köylülerin, öğretmenlerin, teknik elemanların, gençlerin kısaca tüm emekçilerin emeğinden elde edilen bütçenin büyük bir kısmına el koyduğu için,
- Orta Doğu'da, Kıbrıs'ta gelişen Ulusal ve Sosyal Kurtuluş savaşımlarını, kan ve zulüm ile boğmaya çalıştığı için,
- Kıbrıs'ı silah deposu haline getirdiği için,
- İran'da, Kıbrıs'ta, Türkiye'de vb. ülkelerdeki gerici - faşist güçleri desteklediği için,
- Sosyalist sistem ile halklar arasında Barış, Dostluk ve Dayanışmayı bozmak istediği için

SAVAŞ KIŞKIRTICI NATO'DAN ÇIKILMALI
İKİLİ KÖLELİK ANLAŞMALARI YIRTILMALI
ÜSLERE EL KONMALI
NÜKLEER SİLAHLAR İMHA EDİLMELİDİR!

TÖB-DER İst. Şb. **TÜTED İst. Şb.** **TÜS-DER İst. Şb.**

İlerici Gençler Derneği (İGD)

İlerici Kadınlar Derneği (İKD)

Devrimci Halk Kültür Derneği (DHKD)

İstanbul Kıbrıslılar Öğrenim Kültür Derneği (İKÖK)

NATO'nun 28. kuruluş yıldönümü dolayısı ile 5 Nisan'da aralarında İKÖK'ün de bulunduğu 7 demokratik kuruluşun yayınladığı bildiri.

KIBRIS'TA ÜÇ YILDIR HALA GÖÇMEN YURTLARINDA KALANLAR VAR

1974'ten sonra Kıbrıs'ın güney bölgelerinde yaşayan Türkler, kuzeye göçe başlamışlardı. UBP iktidarının halktan kopuk tavrı, her alanda olduğu gibi, iskân politikasında da kendini göstermiş, her zaman olduğu gibi yoksul halka başını sokacak bir barınak verilmezken, bir avuç vurguncu villalara köşklere yerleşip kendi evlerini de kiraya vermeye başlamışlardı.

Bugünkü UBP'yi oluşturan o zamanki yöneticilerin gerçek yüzlerini bilenler için bu bir sürpriz değildi. Ancak aradan geçen üç yıla yakın zamandan sonra, geçtiğimiz 23 Mart'ta Lefkoşe'de yayınlanan «Halkın Sesi» gazetesinde okuduğumuz, beş göçmen kadının imzalarını taşıyan yazı, UBP'nin işi artık yalanla idare etme şansını da yitirdiğinin örneğidir.

«Yine iskân sorunu» başlıklı yazıda 19 aydan beri «Mağusa özgür göçmen yurdu»nda kaldıklarını belirten imza sahipleri hâlâ kendilerine ev verilmediğini, kendileri boş ev bulup yöneticilere gösterdiklerinde «orası yasak bölgede» cevabını aldıklarını, oysa daha sonra aynı evlerin partizanca anlayışla bazı kişilere tahsis edildiğini yazıyorlar. «Devlet başkanımızın bize verdiği sözler yalan mıydı?» diye soran Şefika Recep, Cemaliye Halil, Müsteyde Beyzade, Safiye Sadık ve Fatma Besim bunlar olurken bir yandan da her gün yatakların Lefkoşa'ya taşındığını ve «özgür göçmen yurdu»ndan her gün kovulduklarını belirtiyorlar.

«1974 Ağustos'unda kuzeyden göç edenlerin sayısı 200.000 civarındadır. Buna karşılık güneyden gelen Türklerin sayısı ise, en çok 60.000 iken aradan üç sene geçtiği halde hâlâ yurtlarda göçmen bulunurken Denktaş iktidarının Türkiye'den sürekli olarak «Tarım İşgücü» ithali düşündürücüdür. 3 yıldan bu yana göçmen yurtlarında sefil bir hayat yaşayan göçmenler varken «Tarım İşgücü» adı altında Türkiye'den ithal edilen faşist eğilimlilere ev ve toprak verilmesi bu kişilerin gelişen demokratik mücadeleyi baltalamak için kullanıldığının ve kullanılacağının açık belirtisidir. Türkiye'den getirilip yerleştirilen, faşist örgütlenmelerde kullanılan, azılı gerici faşistlerin, hırsızlar, gangsterlerin yerine, 3 yıldan beri yurtlarda kalmaya itilenlerin evlere yerleştirilmesini istiyor ve U.B.P. iktidarının bu tutumunu Kıbrıs ve Gençlik olarak protesto ediyoruz.

Kıbrıs'ta halkı ezen pahalılığı önlemenin yolu UBP'yi alaşağı etmekten geçmektedir

Kıbrıs'ta emekçi halkın evine götürdüğü yiyecek çantası günden, güne ufalıyor. Burjuvazi elini emekçi halkın ekmeğine atmış, durmadan pahalılığı körükleyen ekonomi politikası ile, kitleleri sefalete sürüklemekten çekinmemektedir.

Dolaşımdaki paranın satın alma gücünün düşmesi demek olan pahalılık, genel olarak enflasyon hızının artması olarak tanımlanır. Dolaşımdaki paranın satın alma gücünün azalması, en genel hatlarıyle dolaşımdaki para miktarının artmasıyle izah edilir.

Bu olay aslında üretimin kısıtlı tutulması ve tüketim malları ekonomisinin körüklenmesi ile oluşur. Kapitalist düzende burjuva kâr ve daha fazla kâr etmek ister. Hele henüz yeterince palazlanmamışsa uzun vadeli ve büyük yatırım isteyen alanlara girmek yerine kısa sürede az sermaye ile, çok kâr getiren alanlara yatırım yapar. Örnek: Konfeksiyon meşrubat sanayi vs. Bu kısa sürede yıpranan ve yeniden piyasaya sürülen mallar, piyasada paranın elden ele dolaşmasını

hızlandıracağından, para piyasasında göreceli bir bolluk olur. Bu durumda üretime yönelik yatırım yapılmadığından piyasada mevcut mal sabitken, para miktarı artınca kendiliğinden paranın değeri düşer ve pahalılık meydana çıkar.

Bugün Kıbrıs'ta ve tüm geri bıraktırılmış ülkelerde pahalılığın sebeplerinden biri budur.

Bir diğer sebepse «pasif dış ödemeler dengesi» denilen olaydır.

Eğer bir ülkenin dışarıdan aldığı mallar, dışarıya sattığı mallardan daha fazla ise, o ülke her yıl biraz daha dışa borçlanıyor demektir. Zira her geçen gün elindeki döviz miktarı azalmakta, dışarıda ise güvensizlikten ötürü yerli paranın değeri düşmektedir. Bu ise hükümetlerin daha çok kâğıt parayı piyasaya sürüp değerini, altına göre düşürmesini getirir.

Bir yandan, paranın değerinin düşmesi satın alma gücünü azaltacağından, öte yandan da aradaki fark emekçi halka ödettirileceğinden pahalılık körüklenmektedir.

Günümüzde K.T.F.D.'ndeki UBP hükümeti bir avuç çıkarcının partisi olmasından doğan ekonomi politikası ile pahalılığın baş sorumlusudur.

Anlatılan her iki sebep için K.T.F.D.'nden daha güzel örnek gösterilemez.

Kıbrıs Türk Toplumu yıllarca üretimden kopuk tutulmuş 1974'den sonra elde kalan engin ekonomik potansiyel ise hâlâ değerlendirilmemiştir. Sanayii olarak çalışan eskiden beri var olan bir meşrubat fabrikası, bir içki fabrikası, hayvan yemi fabrikasından başka sanayi holding çatısı altında konfeksiyon, parfümeri, plastik mutfak eşyaları, boya ve bir boru fabrikası vardır. (Margarin deterjan vb.) Görüldüğü gibi, yalnızca tüketim malları üretilerek enflasyon ve dolayısıyle pahalılık körüklenmektedir. Kaldı ki hiçbir konuda ihtiyaca cevap verecek üretim kapasitesi tutturulmamakta, ayrıca her kalem ihtiyaç için ithalat yapılmaktadır.

Tarım kesiminde ise halk «Narenciye ithalatının» ne gün yapılacağını, merakla bekler hale gelmiştir. Bir sebze ve meyve ülkesinin dışardan yaş meyve ithal etmesi o ülkenin hükümeti için utanılacak bir durum olsa gerek. Bir avuç talancının çıkarı uğruna bugün zeytin ülkesi Kıbrıs, zeytinyağı ithali yapmaktadır. Bir zamanlar ulusal gelirin büyük kısmını sattığı tarım ürünleri ile oluşturan bu ülkeye Türkiye'den lahana, pırasa ihraç edilirken UBP iktidarı zirai üretimin başlaması için hiçbir gayret sarfetmemektedir.

K.T.F.D. bugün kibritten tuza kadar her şeyi ithal etmekte, ancak ihracat için hiçbir sağlıklı faaliyet sürdürülmemektedir. Ülkeye döviz kazandıracak tek yol olarak kalan turizm ise, bir Kamu İktisadî Teşekülü şeklinde örgütlenmiş olan Turizim İşletmeleri Lmt. yöneticilerine çıkar sağlamak uğruna atıl halde tutulmaktadır.

Sonuçsa ekonomi biliminin gösterdiği gibi olmuştur. Dışarıya bu kadar döviz verip çok az şey alan bir ülkede enflasyon hızının böyle artması normali %14 iken %70'e varması son derece doğaldır. Bunun doğal bir sonucu ise hayat pa-

halılığıdır. **Bütün bunlarsa UBP iktidarının bir avuç çıkarcının yararına uyguladığı «talan» ekonomisinin sonuçlarıdır.**

İki sene içerisinde kuzey Kıbrıs'ta et % 75, patates %400, ekmek %150, şeker %400, yumurta %50, hellim (Kıbrıs Peyniri) %100, petrol %100, arasında pahalılanmıştır. Sütse, alıcı bulunmadığından sokaklara dökülmektedir.

Buna karşılık memur maaşlarına %10, işçi ücretlerine ise %6 ile %9 arasında zam yapılmıştır. Ve «sapsarı Türk - Sen» bunu bir başarı olarak sunmaktadır.

Oysa gerçek nedir?

İki yıl önce bir işçi örneğin 1000 TL. aylık ücret alıp etin kilosunu 50 TL. ödeyerek eti ücretinin %5'i ile alıyordu. Bugün %9 zam ile beraber ayni işçi 1090 TL. alacaktır. Öteyandan ete gelen %175 zamla et fiyatı 87.50 TL. olmuştur. Şimdi ayni işçi bir kilo et alabilmek için ücretinin %8'ini harcamaktadır. Yani ete göre ücreti iki yıl öncesine oranla %3 azalmıştır.

Başka tüketim mallarını ve ücretlerle fiyatların gerçek rakamlarını hesaba katarsak bu oran çok daha yüksektir. Bu da bize göstermektedir ki, fiyatların artış oranı ücretlerin artış oranını geçince ücret aslında artmamakta tam aksine azalmaktadır. Şimdi Kıbrıs'ta «zam» diye emekçi kesimlere yutturulan oyun bu esastan kaynaklanmaktadır.

Kuzey Kıbrıs'ta halkı ezen pahalılığı önlemenin yolu vurguncu UBP iktidarını alaşağı etmekten geçmektedir. Zaten Kıbrıs Türk toplumu, seçimlerden bu yana geçen kısa sürede kimin, hangi safta yer aldığını anlamaya, «bitmeyen dava» edebiyatının ardına gizlenen gerçekleri görmeye başlamıştır. SON SÖZÜ EMEKÇİLER SÖYLEYECEKTİR.

UBP İLERİCİ GEÇİTKALE BELEDİYESİ'Nİ FESHEDEMEYECEKTİR İLERİCİ GENÇLİK GEÇİTKALE HALKININ KARARLI MÜCADELESİNİ DESTEKLİYOR.

Çökmekte olduğunu her geçen gün omuzlarında daha çok hissetmeye başlayan gerici UBP iktidarı Kıbrıs'taki ilericiler ve muhalefet üzerindeki baskılarını çeşitli şekillerde sürdürüyor.

Bu baskı yöntemlerinden birisinin senaryosu da geçtiğimiz günlerde Yeni Geçitkale (Lefkonuk) de yaşandı. KTFD'de hiçbir kurumun ilericilerin veya muhalefetin elinde olmasını hazmedemeyen UBP iktidarı, bu gibi kurumları yaşatmamayı âdeta görev edinmiş, bunları dağıtmak veya parçalamak için elinden geleni ardına koymamıştır.

İşte bunun son örneği de seçimle iş başına gelmiş olan Geçitkale Belediyesini dağıtmak istemeleridir. UBP yetkililerinin ve bazı bakanların ortaklaşa aldıkları bir kararla Geçitkale köyündeki birkaç gerici UBP taraftarı, bu emellerinde alet olarak kullanılmıştır. Bu şahıslar aracılığı ile köyde imza toplayarak, belediyeyi feshetme girişiminde bulundular. İçişleri Bakanlığına giden raporlara göre, Geçitkale Belediyesi komünistlerin eline geçmiştir. Bunun için hemen dağıtılması gerekir. Bu raporlar çerçevesinde köy halkından imza toplamaya başlamışlardır.

Diğer yandan Geçitkale halkının sevgisini ve ilerici çevrelerin desteğini kazanan belediye başkanlığına karşı girişilen bu eyleme karşı sert tepki doğmuştur. Böylece belediyenin dağılması yönünde imza toplayanlar 750 seçmeni olan köyden ancak 80 imza toplayabilmiştir. Diğer yandan belediyenin de-

(Devamı 1[illegible]. sayfada)

SANAT KÖŞESİ

SANAT VE SANATÇININ DEVRİMCİ SAVAŞIMDAKİ İŞLEVİ

Varolan sosyo ekonomik sistemden, yani temel yapıdan kaynaklanan kültür kavramı, gerek içerik, gerekse kapsamı bakımından teorik düşünce tarihi boyunca, önemli değişikliklere uğramıştır. İlk çağlarda önce toprağın bakımı anlamını taşıyan kültür, daha sonra insan yeteneklerinin eğitim yoluyle geliştirilmesine denildi. Burjuvazinin insanın kendini geliştirmek amacıyle, hem çevresinin hem de kendisinin doğasına kattığı her şeyi, özellikle zihinsel çalışmayı, kültür olarak ortaya koymasına karşılık; işçi sınıfı bilmi, kültür kavramını daha da zenginleştirerek, her kültürün tarihsel karakterini, varolan sosyo - ekonomik kuruluşun, üretim biçimiyle bağıntısını, sınıfsal içeriğini ve insanın maddi dünyayı pratik ve teorik olarak, özümleme devingenliği ile, kültür arasındaki kopmaz bağı ortaya koymuştur.

Kültürün temel konusu, insan yeteneklerinin becerilerinin ve yetilerinin ortaya konup, her yanıyla geliştirilmesidir. Bu nedenle gerek maddi üretim alanındaki emekçiler, gerekse bilim, sanat, eğitim v.b. çeşitli alanlarda çalışanların tümü, kültürün yaratıcısıdırlar.

Biz bu yazımızda, toplumsal kurtuluş savaşımında kültürün bu yönünü, yani estetik yanı ağır basan, özgün bir bölümü olan sanatı ve sanatçının işlevini ele almaya çalışacağız.

Bilindiği gibi sınıflı toplumun kültürü çeşitli sınıfların çıkar ve ideolojilerini bünyesinde barındırmaktadır. «Politika yapmıyorum» diyen nice sanatçılar, ortaya koydukları ürünleri ile, burjuvazinin yoz kültürünü nasıl yaydıkları, ona nasıl hizmet ettikleri gözler önündedir. Bu nedenle sınıflı toplumlarda, sanatın sınıfsal bir karakter taşıdığı ve hiç bir toplumsal olayın da politikadan soyutlanamayacağı görüşüne varabiliriz.

Kapitalist düzende, gerçek anlamda bir sanat ürünü toplumsal kurtuluş savaşımını sürdüren ezilen sınıflardan yana işçi sınıfı ideolojisi doğrultusunda verilebilir. Bu ise sosyalist gerçekçi sanat politikasının belirlenmesi ile olur.

Sosyalist gerçekçi sanat, bir diğer deyişle devrimci sanat, proleteryanın devrimci ideolojisine hizmet etmelidir. Özü, emekçilerin devrimci ideolojisi ve siyaseti ile yoğrulmalıdır. Sanat, ancak bu toplumsal kurtuluş savaşımında, bir silah olarak kullanılabilir.

Sosyal kurtuluş savaşımlarında emekçi halka, işçi sınıfının öz örgütü (partisi) öncülük eder. Nazım Hikmet'in de belirttiği gibi **«Parti tarafından önerilen genel konular ile, ozanın duyduğu şey arasında, çelişki olamaz».** Diyebiliriz ki, ancak partiye bağımlı olan sanatçı, halkın gerçek sorunlarının çözümüne yapıtlarıyla katkılarda bulunabilir. Halkını, sosyal kurtuluş savaşımında yüreklendirebilir. Bu anlamda sanatçı, ayni zamanda bağlı olduğu işçi sınıfının dirimsel çıkarları adına, sanat yoluyla bilinçli savaşımda bulunan, bir partizandır.

Sosyalist gerçekçi sanat, devrimci savaşım içinde yaratılabilir. Sanatçı her şeyden önce, sınıf savaşımında yerini alan bir devrim neferi olduğundan, zorbalık ve sömürüyü devrimci ürünleriyle teşhir eder. Kitlelerin, devrimci coşkularına seslenir. Devrimci sanat ürünleri, devrimci bir savaş borusu, yüreklere güç veren bir savaşım çağrısıdır. Bundan dolayıdır ki bu sanatçılar, burjuvazinin tüm şimşeklerini üzerlerine çekerler. Her türlü baskı ve terörle karşı karşıya kalırlar. Ürünlerini, en geniş kitlelere ulaştırmakta güçlük çekerler. Burjuvazi devrimci sanatçıları ve onların devrimci ürünlerini, belli bir süre toplumdan soyutlamayı başarabilse bile, tarihin akışı bu sanatçılara gereken değeri verecektir.

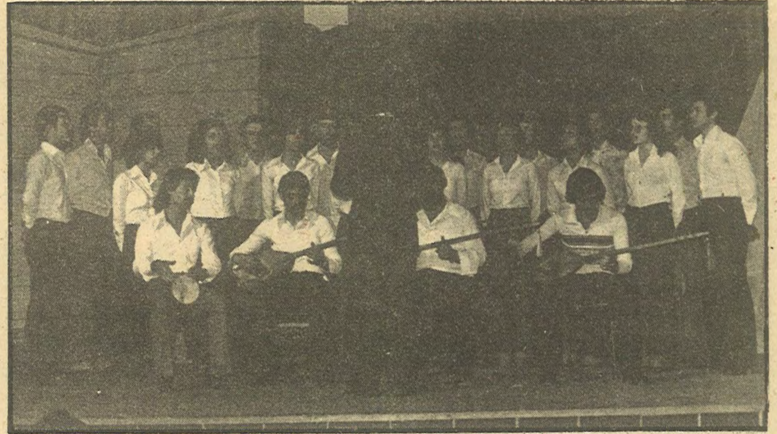
Yazımızı bilimsel sosyalizmi kılavuz olarak kabul eden ve bu doğrultuda savaşımını **işçi sınıfı saflarında,** inançla sürdürüp, egemen çevrelerce ağır cezalara çarptırılan büyük kavga ozanı **Nazım Hikmet'in, «Otobiyografi»si** ile noktalıyalım:

OTOBİYOGRAFİ

1902'de doğdum
Doğduğum şehre dönmedim bir daha
Geriye dönmeyi sevmem
Üç yaşında, Halep'te paşa torunluğu ettim
Ondokumuzda, Moskova Komünist üniversitesi
öğrenciliği
Kırkdokuzumda, yine Moskova'da Tseka - Parti
konukluğu
Ve ondördümden beri şairlik ederim
Kimi insan otların, kimi insan balıkların
çeşidini bilir,
ben ayrılıkların
Kimi insan, ezbere sayar yıldızların adını,
ben hasretlerin
Hapislerde de yattım, büyük otellerde de
Açlık çektim, açlık grevi de içinde ve
tatmadığım yemek yok gibidir
Otuzumda, asılmamı istediler
Kırksekizimde, barış madalyasının verilmesini,
verdiler de
Otuzaltımda, yarım yılda geçtim dört metre
kare betonu
Ellidokuzumda, 18 saattte uçtum Prağ'dan
Havana'ya
Lenin'i görmedim, nöbet tuttum taputunun
başında 924'de
961'de ziyaret ettiğim, anıt kabri kitaplarıdır
Partimden koparmağa yeltendiler beni
Sökmedi
Yıkılan putların altında da ezilmedim
951'de, bir denizde genç bir arkadaşla
yürüdüm üstüne ölümün
52'de, çatlak bir yürekle dört ay sırt üstü
bekledim ölümü
Sevdiğim kadınları, deli gibi kıskandım
Şu kadarcık haset etmedim Şarloya bile
Aldattım kadınlarımı
Konuşmadım arkasından dostlarımın
İçtim ama akşamcı olmadım
Hep alnımın teri ile çıkardım ekmek paramı, ne
mutlu bana
Başkasının hesabına utandım, yalan söyledim
Yalan söyledim, başkasını üzmemek için
Ama durup dururken de yalan söyledim
Bindim trene, uçağa, otomobile
Çoğunluk binemiyor
Operaya gittim
Çoğunluk gidemiyor, adını bile duymamış
operanın
Çoğunluğun gittiği kimi yerlere de, ben
gitmedim 21'den beri
Camiye, kiliseye, tapınağa, havraya, büyücüye
Ama, kahve falına baktırdığım oldu
Yazılarım otuz, kırk dilde basılır
Türkiyem'de, Türkçemle yasak
Kansere yakalanmadım daha
Yakalanmam da şart değil
Başbakan filan olacağım yok
Meraklısı da değilim bu işin
Bir de harbe girmedim
Sığınaklara da inmedim gece yarıları
Yollara da düşmedim pike yapan uçakların
altında
Ama sevdalandım altmışıma yakın
Sözün kısası yoldaşlar
Bugün Berlinde kederden gebermekte olsam da
insanca yaşadım diyebilirim.
Ve daha ne kadar yaşarım
başımdan neler geçer daha kim bilir.

Bu otobiyografi 11 Eylül 1961 yılında Doğu Berlin'de yazıldı.

KÖGEF KÜLTÜR KOLLARI ÇALIŞMALARINI SÜRDÜRÜYOR

Türkiye'deki Kıbrıslı gençlerin merkez örgütü K.Ö.G.E.F. daha kurulmadan, çeşitli şehirlerde örgütlerini oluşturan Kıbrıslı gençler, başından beri Kıbrıs Devrimci Kültür Geleneği'ni pekiştirmek doğrultusunda çalışmalara başlamışlardı.

İstanbul'daki Kıbrıslıların demokratik kitle örgütü İKÖK 1975'de oluşturduğu tiyatro kolu ile günümüze kadar iki oyunu başarı ile sahnelemiş; şimdi bir üçüncüsünü üretmenin yoğun çalışma temposuna girmiştir.

İKÖK Müzik kolu, Kıbrıs türküleri ve devrimci marşlarla Türkiye ve Kıbrıs'ta düzenlenen sanat gecelerinin önemli bir unsuru olmaktadır.

İKÖK kitapçılık kolu ise; dernek kitaplığının düzenlenmesi, Türkiye ve Kıbrıs'ta yayınlanan günlük gazetelerden oluşturulan arşiv çalışmalarının yanısıra, kendi bünyesinde oluşturulan kitap satış kolu ile, üyelere doğru dünya görüşü ışığında eserler sağlamak görevini yürütmektedir.

İKÖK'ün kültür ve sanat kolu ise derneğin 15 günlük duvar gazetesini hazırlamakta; Seminerler ve sohbet toplantıları düzenleyerek araştırmalarını üyelere aktarmaktadır.

KÖGEF'in İzmir örgütü İKYÖD'de aynı doğrultuda düzenlediği kolları ile çalışmaları sürdürüyor.

İKYÖD kültür ve sanat kolu duvar gazetesini hazırlarken, İKYÖD Müzik Kolu da başarılı koro çalışmalarını sürdürüyor. Kıbrıs halk oyunlarını yaşatmak ve kitlelere mal etmek amacı ile kurulan İKYÖD Folklor Kolu ise; KÖGEF'in tek folklor kolu olması bakımından özel bir konuma sahiptir.

Ankara'daki Kıbrıslı gençlerin oluşturduğu demokratik kitle örgütü AKÖK'de, oluşturulan kültür - sanat, müzik ve tiyatro kolları ile düzenli çalışmasını sürdürüyor.

KÖGEF ve AKÖK'ün günden güne artan üye sayısı ve örgütlülüğünde doğru dünya görüşü ışığında sürdürülen kültür faaliyetlerinin payı, yadsınmaz bir gerçek olarak kendini göstermektedir.

Kıbrıs ve Gençlik KÖGEF kültür kolların bundan sonraki çalışmalarında da başarılar diler.

GÜZELCE'Yİ

(Baştarafı 1. sayfada)

Güzelce, yaşamının son gününe kadar bu mücadeleden ayrılmamıştır. Türkiye İşçi Partisi'nin ilk kuruluşunda emeği geçen, sarı sendikacılığa karşı sınıf sendikacılığı kavgasını veren Güzelce, DİSK'in kurulmasında büyük payı olmuştur. İşçi sınıfı bilimini yaşamı boyunca kendine rehber edinen Güzelce, Dünya İşçilerinin Enternasyonal dayanışmasının önemini her zaman, her yerde savunmuş ve bu uğurda bıkmadan mücadele etmiştir.

Yaşamını sınıfının kurtuluşuna adayan Güzelce'nin yorulmadan sürdürdüğü bağımsızlık, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesi «Güzelce'ler Ölmez» diye haykıran yüzbinler tarafından daima yükseklerde tutulacaktır.

O işçi sınıfının mücadelesinde her zaman yaşayacak ve her zaman saygı ile anılacaktır.

ANISI BİZLERE ÖNDER OLSUN

FAŞİST TÜRK OCAKLARI KAPATILSIN

(Baştarafı 1. sayfada)

Adana'da öğrenim gören Kıbrıslı; Gençlik, Spor ve Kültür İşleri Dairesi ile Türk Ocakları derneğinin beslemesi bir faşist aracılığı ile Adana'da okuyan gençlerimizin okuma ve yaşama özgürlükleri tehdit edilmektedir. Bu besleme faşist Türkiye'deki faşist Ülkü Ocakları'nın da yardımı ile gençlerimizi, faşist Ülkü Ocakların düzenlediği toplantılara çağırmakta, bu toplantılara katılmayanların okullara sokulmayacağını ve dövüleceklerini barbarca ifade etmektedir. 30.3.1977 tarihli toplantıya hiçbir Kıbrıs'lı öğrenci gitmedi. Toplantı bu Çarşamba'ya (6.4.1977) ertelendi ve tehditler daha da yoğunlaştırıldı. Şimdi durum ne olacak? Öğrenciler bu toplantıya gitmedikleri yani halktan emekten yana oldukları, sömürücü güçlere ve onların maşası faşizme karşı oldukları için dövülecekler mi? Okullara sokulmayacaklar mı?

HALKIMIZ,

Şunu bilelim ki, faşizm «emeğin daha iyi yaşamak, sömürü oranını azaltmak, sömürüyü yok etmek için mücadele veren tüm emekçilerin» düşmanıdır. Faşizm, sömürüden yana olan parababalarının düzenidir. Yüksek Öğrenim Gençliğine yöneltilen bu saldırılar, emekçi halkımızı faşizmin kan ve sömürü kokan karanlığında yaşatmak isteyenlerin yaptığı hareketlerdir.

Kıbrıs'lı gençler Adana'da 6.4.1977 tarihindeki toplantıya katılmadıkları için herhangi bir faşist saldırıya uğrarlarsa, bilin ki, bunun sorumlusu Gençlik, Spor ve Kültür İşleri Dairesi, Türk Ocakları Derneği ve bunların oradaki kolları ile Türkiye'deki faşist komandolardır.

Adana'da ve Türkiye'nin diğer şehirlerinde okuyan gençlerimize sahip çıkalım.

Unutmayalım ki, tüm bu hadiseler emperyalizmin ve onun kuklası faşist güçlerin gençliği yıldırmak amacı ile önümüzdeki günlerde yeni Özerler, Mehmetler yaratma arzusunda olduklarını göstermektedir.

YURTSEVER KALKIMIZ,

Halktan ve emekten yana olan gençlerimizi eli kanlı bir avuç faşiste ezdirmeyelim.

UBP İLERİCİ GEÇİTKALE BELEDİYESİ'Nİ FESHEDEMEYECEKTİR

(Baştarafı 8. sayfada)

vamı yönünde köy halkı adına komitenin açtığı imza kampanyasına 700'e yakın köylü katılmıştır.

Geçitkale halkının bu yerinde ve kararlı mücadelesi karşısında yenik düşen gerici çevreler, meydanların boş olmadığını ve halkın uyumadığını bir kez daha görmüşlerdir.

Yenilginin arkasından gerilemek mecburiyetinde kalan UBP yöneticileri demagojilerle «Zaten imza toplanmasıyle belediyenin düşmeyeceğini herkes biliyor» demeye çalışmışlardır. İlerici çevrelerin geniş desteğiyle ve Geçitkale halkının güçlü ve kararlı mücadelesi karşısında ne kadar gerilediklerini herkes gözlemlemiştir. Önemli olan mücadelenin bu yönde sürdürülmesidir.

Kıbrıs'ın her tarafına yayılan ve geniş tepkilere yol açan bu olay CTP'nin Meclisteki temsilcilerinden Naci Talât tarafından Meclis konuşmaları sırasında gündeme getirilmiştir.

Geçitkale CTP köy ocağının zamanında ve yerinde aldığı kararla olaya aktif olarak katılması gerici çevreleri ürküttüğü kadar geniş kitlelerin de desteğini kazanmıştır.

Geçitkale halkı tüm ilerici güçlerle dayanışma içerisinde UBP'nin ve bir avuç gerici, faşistin oyunlarını boşa çıkaracaktır.

Kıbrıs ve Gençlik olarak Geçitkale halkının gerici komplolara karşı sürdürdüğü kararlı mücadelesini destekler dayanışmamızı belirtiriz.

İSTANBUL'DAKİ KIBRIS'LI

(Baştarafı 1. sayfada)

roya bırakarak dağıldılar. Büroya sunulan muhtırada şöyle deniyor :

«K.T.F.D. Ankara Temsilciliği İstanbul Bürosuna,

Bizler İstanbul'da bulunan Kıbrıslı yüksek öğrenim gençliği olarak, insanca yaşama koşulları içerisinde eğitim görme istemimizi yineliyoruz. İnsanca yaşama ve eğitim görmenin asgari koşularından bir tanesi sağlıklı bir yurttur. İstanbul'da en erken bir zamanda erkek yurdu açılması gerektiğini defalarca sizlere ilettik. Bütçede bu konuda ayrılan para ile hemen kız yurdu arkasındaki binanın erkek yurdu olarak tutulmasını istiyoruz. Eski Fındıkzade Kız yurdunun erkek yurdu olması, faşistlerin egemen oldukları bölgelerde erkek yurdu açılması ve buna benzer oyunları boşa çıkaracak güçte olduğumuzu hatırlatır, bunlara benzer öğrenci düşmanı girişimlere son verilmesini istiyoruz.

İnsanca yaşama ve eğitimin diğer önemli koşulu sağlıklı beslenme ve diğer ihtiyaçları karşılayabilecek miktarda bursun tüm ihtiyaçlı öğrencilere verilmesidir. Nakdi yardımların tümden bursa dönüştürülmesi, ihtiyaçlı herkese burs verilmesi ve kredi sisteminin en erken bir zamanda uygulanmasını talep ediyoruz.

Ankara ve Adana'da arkadaşlarımız üzerine müfettiş - polis - faşist işbirliği ile yöneltilen baskıları protesto eder, arkadaşlarımız üzerindeki baskılara son verilmesini istiyoruz.

Yüksek öğrenim gençliği ile ilgili kararlarda söz sahibi olma isteğimizi yineliyor, bu konudaki suskunluğu protesto ediyoruz.»

Aynı gün, Türkiye'de bulunan K.T.F.D. Parlamento heyeti üyelerinden iki milletvekili ile bir kitle toplantısı düzenlendi. İstanbul Kıbrıs Kız Yurdu'nda yapılan toplantıya çok kalabalık bir öğrenci kitlesi katıldı. Parlamento heyetinden CTP Başkanı Özker Özgür ve UBP milletvekili Erdinç Gürçağ öğrencilerin sorularını cevaplandırdılar.

İNGİLTERE'DEKİ KIBRISLI

(Baştarafı 3. sayfada)

müyor. Onların sadece düşündüğü, saldırgan NATO Paktının, Güney Doğu kanadıdır.

Bu kritik anlarda durumun gerektirdiği olgunluk, iyi niyet, karşılıklı saygı ve anlayış gösterilmezse, tarih önünde hesap vermek pek güç olacaktır... Tarih huzurunda böyle güç bir durumda kalınmaması için, hepimiz de elbirliği ile emperyalizmi yurdumuzdan kovmak. Kıbrıs halkına mutlu bir gelecek hazırlamak için canla, başla, yarın değil, bugün, şimdi, hemen işe koyulmalıyız.» denilmektedir.

BAŞ YAZI

(Baştarafı 1. sayfada)

Görüşmelerde varılabilecek sonuçlar hakkında şimdiden konuşmak için vakit çok erken. Ancak görüşmelerin başlaması ile ilgili olarak birtakım değerlendirmeler yapılabilir. Konuya doğru bir şekilde yaklaşabilmek için gerçekçi olmak zorunludur.

Hepimizin bildiği gibi Kıbrıs sorunu emperyalizm tarafından yaratılmış bir sorundur. Emperyalizm Orta-Doğu petrollerini, bölgede gelişen ulusal kurtuluş hareketlerini kontrol altında tutabilmek ve Sosyalist ülkelere saldırıda bulunabilmek için Kıbrıs'ı bir NATO üssü yapmak istiyor. Emperyalizm amacına ulaşmak için adadaki toplumları birbirine kırdırmış ve adayı bir barut fıçısına döndürmüştür.

Kıbrıs sorununun yaratıcısı emperyalizm olduğuna göre, sorunun iki toplumun birbiri ile savaşarak çözümlenemiyeceği ortadadır. Sorun ancak toplumların barış içinde yaşaması ve emperyalizme karşı savaşım vermesi ile çözümlenebilir. Toplumlararası görüşmelerin başlaması, iki toplumun barış içinde yaşama istemlerinin gerçekleşebilmesi için olumlu bir gelişmedir.

Toplumlararası çatışmaların başlatıcısı olan emperyalizm, iki toplumun barış içinde yaşamasına, aradaki kin ve nifak tohumlarının sökülüp atılmasına, şövenizmin yıkılmasına kesinlikle karşıdır. Bunun için emperyalizm, toplumlararası görüşmelerin başlamasına da karşıdır. Dolayısı ile BM denetiminde yapılan 27 Ocak - 12 Şubat görüşmeleri ile 31 Mart'ta Viyana'da başlayan görüşmeler —hiç olmazsa bu aşamada— emperyalizmin Kıbrıs emekçi halkı ve dünya barışçı güçleri karşısında başarısızlığıdır.

Emperyalizmin bu başarısızlığının belli başlı etkenlerini sıralayacak olursak, en büyük etken Kıbrıs emekçi halkıdır. Geçmişin acı deneylerini de göz önünde bulunduran Kıbrıs emekçi halkı, emperyalizmin oyunlarına artan bir kararlılıkla karşı çıkıyor. Kıbrıs emekçi halkının adanın bağımsızlığı yönündeki kararlı mücadelesi, emperyalizmin toplumlararası görüşmeleri önleyememesinde belirleyici rol oynamıştır.

Dünyadaki gelişmeler de Kıbrıs sorununa hemen yansımaktadır. Dünya Sosyalist Sisteminin, uluslararası işçi sınıf hareketinin, ulusal kurtuluş hareketlerinin her geçen gün artan zaferleri, emperyalizmin her zaman akılda tutması gereken gelişmelerdir. Bu güçler her zaman Kıbrıs'ın bağımsızlığından, emperyalist etkilerden arınmasından, ve toplumların, barış içinde yaşamalarından yana ağırlık koymuşlardır. Kasım ayında Varşova Paktı ülkelerinin yayınlanan bildirisinde, Kasım 1974'de SSCB ile ABD arasında Vladivostok'ta yapılan anlaşmaların Kıbrıs ile ilgili bölümünde «Kıbrıs'ın bağımsızlığı, bağlantısızlığı, egemenliği ve toprak bütünlüğü» kabul edilmiş ve soruna BM denetiminde, toplumlararası görüşmelerle bir çözüm arama yoluna gidilmesi karara bağlanmıştır. Bağlantısız ülkelerin Siri Lanka'da yaptıkları Zirve Konferansında aynı yönde karar alınmıştır. Soruna taraf olan Türkiye ve Yunanistan halklarının gittikçe gelişen anti - faşist, anti - emperyalist savaşımları da emperyalizmin başarısızlığnıda önemli bir etkendir. Türkiye işçi sınıfının gerçek sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'in Kıbrıs'ın bağımsızlığından ve toprak bütünlüğünden yana ağırlığını koyması bu gelişen mücadeleyi simgelemesi açısından vurgulanabilir.

Toplumlararası görüşmelerin başlamasının olumlu yanlarını ortaya koyduktan sonra sürekli dikkat edilmesi gereken birtakım noktalara parmak basalım.

Emperyalizm bir başarısızlığa uğramıştır. Ancak toplumlararası görüşmeleri kendi denetimi altına alma çabalarından vazgeçmiş değildir. Emperyalizm görüşmeleri kendi insiyatifi altına almaya, görüşmelerin seyrini etkilemeye çalışmaktadır. Emperyalizmin Clifford'u adaya göndermesi, ABD, İngiltere, Batı - Almanya ve AET'nin temsilcilerinin Viyana'ya gitmeleri ve sürekli olarak görüşmecilerle görüşmek istemeleri bunlara örnektir.

Bu aşama ilerici, yurtsever, demokratik güçlere düşen güncel görev, görüşmelerin emperyalist etkilerden arındırılması için çalışmak, görüşmelerin kesilmesine, emperyalizmin görüşmeleri engelleme, baltalama, sabote etme girişimlerine, görüşmeleri BM denetiminden, saldırgan NATO denetimine kaydırma girişimlerine karşı sürekli uyanık olmak ve kararlı mücadele etmektir.

Kıbrıs emekçi halkı emperyalizmin Kıbrıs üzerindeki oyunlarını bozacaktır. Bu savaşımında Kıbrıs halkı dünya barışçı güçlerini her zaman yanında bulmuş ve bulacaktır.

İŞÇİ SINIFIMIZ SARI TÜRK - SEN

(Baştarafı 5. sayfada)

Emperyalistler, SEK'i kurdurtmakla yetinmiyorlar. Türk ve Rum emekçilerini parçalamak için, 1954 yılında İCFTU'ya bağlı olan ve Türkiye'de sarılığıyla ün yapmış Türk - İş'in yardımıyla, Kıbrıs Türk işçilerini örgütlemek için sarı Türk - Sen'i kurdurtuyorlar.

SEK gibi, Türk Sen de, Türk ve Rum ayrıcalığı güden ve bölücü taksim tezlerini savunan şöven ilkeler üzerine kurulmuştur. Türk İş'e bağlıdır.

Şimdi geçen günlerde biraraya gelen, Kıbrıs emekçilerinin temsilcileri olduklarını iddia eden sermayenin bu, temsilcilerinin verdiğimiz aydınlatıcı bilgiler doğrultusunda, yeniden değerlendirilmesinde, büyük yarar var kanısındayız.

KIBRIS'ta
OLAYLAR – GELİŞMELER

OLAYLAR - GELİŞMELER

● **19/Ocak/1977 :** K.T.F.D.'de çalışan işçilerin 1 Ocak 1977 tarihinden itibaren saatte 125 krş. 1 Mart 1978'den itibaren de 100 krş. artış alabilecekleri ilk toplu sözleşme, Maliye Bakanı ile Türk - Sen temsilcileri arasında imzalandı.

Federe Meclis'in toplantısında bir konuşma yapan CTP başkanı Özker Özgür, hayat pahalılığının, dar gelirli yurttaşların dayanamayacağı boyutlara ulaştığını belirtti. Üreticilerden yana bir politika izlemeyen hükümeti eleştiren Özgür, hayat pahalılığının üretim azlığından olduğunu savundu.

Halkçı Parti'nin ilk genel sekreter yardımcısı Tezel Asena, partiden istifa ettiğini açıkladı.

● **20/Ocak :** Kıbrıs T. Benzinciler Derneği bir bildiri yayınlayarak, taleplerinin karşılanmaması halinde, grev dahil her türlü yasal eyleme başvurabileceklerini açıkladı.

Aynı gün bir bildiri yayınlayan Tüp İş Sendikası da, onaylanan anlaşmanın uygulanmaması halinde, süresiz greve gideceklerini açıkladı.

● **21/Ocak :** Carter'in göreve başlaması dolayısıyle Rum kesiminde dağıtılan bildirilerde Carter, «Kıbrıs aleyhine emperyalist politikayı sürdürecek bir kişi» olarak nitelendirildi.

● **26/Ocak :** KÖGEF birinci olağan kongresinde alınan bir karar, gazetede yayınlandı. KÖGEF imzasını taşıyan mektupta, öğrenci sorunları dile getirildi, YÖG ACİL taleplerini sıraladı ve KÖGEF, öğrenci sorunları konusunda bakanlığı uyardı.

Meclis toplantısında söz alan, CTP Genel Sekreteri Naci Tâlat, eski eser yolsuzluğuna değindi. Bu arada ayni konuda bir soruşturma açılıp açılmadığını da sorarak ilgilileri eleştirdi.

● **29/Ocak :** Makarios, Denktaş'ın mektubunu cevaplandırdı : «Federatif bir çözüm şeklini şartlı olarak kabul ediyorum.» dedi.

KTAM Sendikası bir bildiri yayınlıyarak uygulanan yanlış ekonomi politikasını eleştirdi ve haklarını söke, söke alıncaya kadar mücadele edeceklerini belirtti.

● **30/Ocak :** Rum tarafındaki gazeteler de, Denktaş, Makarios görüşmesinin olumlu ve ümit verici bir gelişme olduğu, ancak ileriye doğru bir adım atılmış olmakla birlikte, hiçbir şeyin çözülmüş sayılmayacağı kaydedildi.

● **31/Ocak :** O.D.T.Ü. Mezunlar Birliği bir bildiri yayınlıyarak, genel sorunlara değindi. Bildiride toplumumuzun içine sürüklendiği bunalım ortaya konarak tüm anti - demokratik, faşist davranışlara karşı olduğu belirtildi. Halkın yanında, halkın kurtuluşu için mücadele edecekleri bildirildi.

● **31/Ocak/1977 :** C.T.P. Başkanı Özker Özgür bir yazısında Dev - İş üyelerinin toplu sözleşme ile sağlanan haklardan ancak Dev - İş'ten istifa edip Türk - Sen'e geçtikleri takdirde faydalanabilecekleri doğrultusunda yapılan zorlamaları eleştirdi.

U.B.P. Genel Sekreteri Raif Denktaş bir açıklama yaparak : Türkiye'den adaya gelen ve M.H.P.'nin faal elemanlarından olduğu ileri sürülen Bahri Adak'ın kendi önerisi üzerine parti meclisine alındığını doğruladı.

● **1/Şubat/1977 :** Kıbrıs sorununun çözümü için yapılacak görüşmelerde kullanılacak haritaların Dikelya üssünde, bir gizlilik içerisinde hazırlandığı öne sürüldü.

Kıbrıs Türk Amme Memurları Sendikası ile hükümet, anlaşamadı. Bu arada Çarşamba gününe kadar mühlet verilerek, anlaşmaya varılmazsa her türlü eyleme baş vurulacağı belirtildi.

● **4/Şubat :** KTAM Sendikası 8 - 9 Şubat'ta greve gideceğini açıkladı.

● **3/Şubat :** KTAM Sendikası grev kararını uygulamaya başladı. Siyasî Parti ve örgütler memurlara destek beyan etti. Bu arada Ercan hava alanı, Magosa Limanı, Telekomünikasyon ve sağlık servislerinde grev yaşaklandı.

CTP merkez yönetim kurulu bir bildiri yayınlayarak, grevi sempati ile karşıladıklarını belirtti. ODTÜ MEZUNLAR Derneği de yayınladığı bildiride KTAM Sendikasının grevini desteklediğini, bundan sonraki haklı mücadelelerinde de yanlarında olacaklarını halkımıza duyurdu.

KTAM Sendikası da yayınladığı bildiride: «hükümetin bazı iş yerlerindeki grevi erteleme kararı sendikal harekete, demokrasiye ters bir karardır» denildi.

● **9 Şubat :** KTAM Sendikasının grevi devam ediyor. İş yerlerinde hayat felce uğradı. Sendika başkanı grev yasağı konmasını «grev kırıcılığı» olarak niteledi. KTÖ Sendikası bir basın bildirisi yayınlayarak, Amme Memurlarının grevini desteklediğini ve her zaman için yanlarında olacaklarını belirtti.

● **12/Şubat :** KTMMO Birliği bir açıklama yaparak daha önce gazetelerde ayni örgüt imzası ile çıkan bildiriyi yalanladı. Açıklamada iki toplumu yeniden kanlı savaşlara sürüklemiyecek kalıcı barış için ANGLO - AMERİKAN ÜSLERİNİN adamızdan sökülüp atılması gerekliliğini vurgulandı.

B.M. gözetiminde toplumlararası görüşmeler bugün başlıyor.

● **15/Şubat/1977 :** Denktaş, Makarios ve Waldheim bir açıklama yaparak «Bağımsız, bağlantısız, çift toplumlu Federal bir Kıbrıs devletinde» anlaştıklarını belirttiler.

● **17/Şubat/1977 :** Simerini gazetesinin verdiği habere göre Makarios bir yıla kadar Cumhurbaşkanlığından çekilmek istediğini açıkladı.

Clifford bir açıklama yaparak «A.B.D.'nin Kıbrıs için hazırlanmış planı yok» dedi. B.M. Genel Sekreteri Viyana'da verdiği demeçte «A.B.D. Kıbrıs sorununun çözümünde önemli bir rol oynıyacak» dedi.

● **19/Şubat/1977 :** C.T.P. Genel Başkanı Özker Özgür, bir yazısında U.B.P.'nin sözde halktan yana hükümetini eleştirdi. Günlük besin giderlerinin 122.66 TL. olduğu bir günde, asgari ücretlerin 55 TL. olmasının gülünç olduğunu belirten Özgür U.B.P. iktidarının halktan yana olmayıp, mutlu bir azınlığın iktidarı olduğunu belirtti.

● **20/Şubat/1977 :** Federe Meclis toplantısında serbest liman ve bölge yasa tasarısı konusu görüşülürken bir konuşma yapan C.T.P. Genel Sekreteri Naci Talât yasanın geçmesi ile tüm toplumsal kaynaklarımızın yabancılarca ipotek edileceğini savundu. Tasarının kabulü halinde toplumumuzun tüketici duruma düşeceğini belirtti.

● **21 Şubat 1977 :** Tarım-SEN'e bağlı Cypruvex'de çalışan 60 işçi, ihtar greви yaptı. Ödeme sisteminin düzeltilmesini, ödenekli izin formu kurulmasını, ücretlerinin artırılmasını isteyen işçiler, bu isteklerinin gerçekleşmemesi halinde, 15 güne kadar süresiz greve gideceklerini açıkladılar.

● **24/Şubat/1977 :** C.T.P. U.B.P.'nin asgarî ücretler konusundaki tutumunu yayımladığı bir bildiri ile kınadı. C.T.P. bildiride asgarî ücretin saptanmasının gecikmesinde hükümeti, işveren temsilcilerini ve sözde işçileri temsil eden Türk - Sen'i görevlerini yerine getirmemekle suçlamış ve tüm ilgilileri göreve çağırmıştır.

● **25/Şubat/1977 :** Tıp - İş bir bildiri yayınlıyarak hükümeti eleştirdi.

İşçi Sınıfımız; Sarı Sendikalar, Türk-Sen Ve Sek'in Maskelerini Bir Kez Daha Düşürecektir

Son günlerde basın ve radyolarda yer alan ilginç haberlerden bir tanesi de, Kıbrıs'ta Rum işçi sendikaları federasyonu (SEK) ile, Türk işçi sendikaları federasyonu (TÜRK - SEN) arasında yapılan toplantıdır.

Yıllardır, emperyalizmin çeşitli oyunlarının denendiği Kıbrıs'ta Rum ve Türk toplumlarının ayrılmak durumunda kaldığı bugünkü şartlarda, bu iki işçi federasyonunun biraraya gelerek sorunları etraflıca konuşmaları, ilginç olsa gerek

Emperyalizmin türlü oyunları sonunda, yıllardır birbirinden kopuk bıraktırılmış Türk ve Rum emekçilerinin yeniden biraraya gelmeleri ve emekçi kesimin ortak çıkar ve sorunlarını, mücadele şekillerini saptamaları, her Kıbrıs emekçisinin olduğu kadar, tüm ilerici ve devrimcilerin de kaçınılmaz istekleri doğrultusundadır.

Ancak soruna gerçekçi bir açıdan bakacak olursak, bu olayın ilerici çevrelerde kuşkular uyandırdığı, aynı derecede geçerlidir. Her şeyden önce, her iki federasyonun oluşumlarını ve yapılarını incelememiz gerekecektir.

Kıbrıs'ta 1930 yıllarından sonra hızla devrimci sendikalar çerçevesinde örgütlenmeye giden Kıbrıs emekçi halkı, İkinci Dünya paylaşım savaşının patlak vermesiyle sömürge idaresinin yasaklamalarından etkilenmiş ve birçok örgütlerinden gerektiği şekilde faydalanamamıştır. İkinci Dünya paylaşım savaşının sona ermesiyle yeniden örgütlenme yoluna giden Kıbrıs emekçi halkı, 1947 yılında Kıbrıs işçi sendikaları federasyonu (PEO)nu kurdular.

Daha ilk kurulduğu andan itibaren, sınıf sendikacılığını benimsemiş olan ve Kıbrıs emekçi halkının, geçmiş pratiğini iyi değerlendiren PEO, kısa zamanda emekçi kesimin % 60'nı örgütü içerisinde toplamayı başarmıştır. O devirde Türk ve Rum işçiler ortak sendikaları içerisinde örgütlenmişler, sömürü ve baskıya karşı omuz, omuza mücadele vermişlerdir.

Kıbrıs emekçi halkının örgütleri çerçevesinde kenetlenmeleri ve işçi sınıfı bilimi doğrultusunda mücadele vermeleri, emperyalistleri kuşkulandırmış ve korkutmuştu. Bundan dolayı emperyalistler, işçi sınıfının bu sağlam örgütlülüğü karşısına, alternatif olarak sarı sendikaları kurdurma yoluna gitmiştir. İlk olarak 1949 yılında Rum işçi sendikaları federasyonu SEK (ICFTU)'nun yardımı ile kuruluyor.

CIA ile sıkı ilişkileri olduğu bilinen ve uluslararası sermayenin ateşli savunucularından olan ICFTU'nun yardımı ile kurulan SEK'in amacı gelişmekte olan Kıbrıs emekçi halkının örgütlülüğünü ve mücadelesini parçalamaktı. Tamamen Şovenizm, Türk düşmanlığı ve enosisçi ilkeler üzerine kurulan SEK, Kıbrıs emekçilerini sermayeye peşkes çekmek amacıyle kurulmuştur. Aynı zamanda 1974 faşist Samson darbesinin, en büyük savunuculuğunu yapmış bir federasyondur SEK.

Ayakkabı sanayiinde çalışan işçilerin savaşımını yansitan bir resim (1958) ikinci sıradaki pankartta «kazanılmış haklarımıza saygı isteriz», üçüncü sıradakinde «Bata Şirketi 95 işçinin haklarını çiğnemek istiyor» sloganı yazılı.

(Devamı 10. sayfada)

1977 1 MAYIS İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik Mücadele Ve Dayanışma Günüdür

1 MAYIS : İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü, dünya işçi sınıfına kutlu olsun.

1 Mayıs dünya işçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. 1 Mayıs dünya emekçilerinin burjuvaziye karşı haklı istekleri doğrultusunda ısrarla dayattığı ve dayanışmasını örnek olarak gösterdiği bir gündür.

1 Mayıs burjuvazinin bazı ülkelerde benimsetmek istediği gibi gerçekle hiçbir ilişkisi olmayan sadece uydurma ve saptırmadan ibaret olan bahar bayramı değildir.

1 Mayıs'ın işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele, dayanışma günü olarak kutlanması için bugüne dek işçi sınıfı çok yiğidini vermiş, çok kanını akıtmıştır. İşçi sınıfı bu hakkını çetin mücadeleler vererek söke söke almıştır. 1 Mayıs'ın işçi sınıfının birlik mücadele dayanışma günü olarak kutlanmasını hiçbir güç engelleyemedi, engelleyemeyecktir.

1789 yılında Fransa'da burjuva demokratik devrimiyle, derebeylik düzenini yıkıp, burjuvazi egemenliği ele alırken, derebeylik düzeninin devrilmesinde emekçi halka geniş vaadlerde bulunmuştur.

Bunlar eşitlik, kardeşlik, özgürlüktü ama, burjuvazi iktidarı alınca sözünde durmadı. Emekçiler kendilerine vaadedilen bu haklarını alabilmek için, kitleler halinde eyleme geçtiler. Fakat, mükâfat olarak giyotin ve idam sehpaları ile karşılaştılar.

Kapitalizmin hızla gelişmesi Fransa'da, İngiltere'de ve Amerika'da emekçi halka kan zülüm ve sefalet getirdi. Kapitalistler kârlarına kâr katabilmek için, daha düşük ücretle, daha fazla iş saati ile, kadın ve çocukları çalıştırıyorlardı.

Emekçi kesimler, bu sefalete daha fazla dayanamıyor, bunun için kitle eylemlerini sürdürüyorlardı.

1842 yılında İngiltere'de üç milyon imzalı bir bildiriyle emekçiler, çalışma süresinin kısaltılmasını, kapitalist toprak mülkiyetine son verilmesini istiyorlardı. Böylece, 1947 yılında emekçilerin yoğun mücadelesi sonucunda, çalışma süresi 10 saat olarak kabul edildi.

Bu arada Fransız işçileri 55 satlik çalışma haftası, daha iyi sağlık ve güvenlik koşulları, daha yüksek ücret ve örgütlenme özgürlüğü istiyorlardı.

1870 yılında Fransız, Alman savaşının başlamasıyle, emekçiler daha kötü hayat şartlarına itildiler.

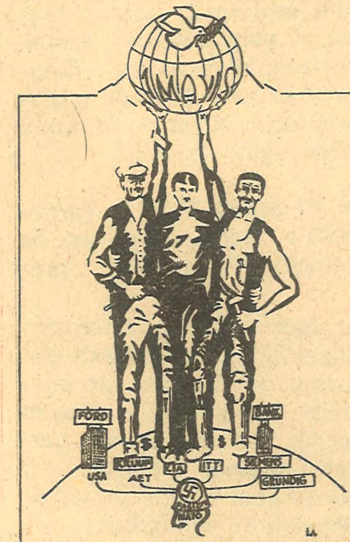
Emekçiler savaş yapılmasına karşı çıkıyorlardı. Bu arada Almanya'nın Fransa'yı işgal etmesiyle Fransa, bir yenilgi anlaşması imzaladı. Bu anlaşma Fransız emekçilerini, daha kötü yaşam şartlarına ittiğinden Paris emekçilerinin eylemleri, ayaklanmaya dönüştü. Böylece 1871 yılında dünyada ilk işçi hükümeti diye bilinen **«Paris Komünü»** ilan ediliyor ve tarihte ilk işçi hükümeti kurulmuş oluyor.

Amerika'da da kapitalizmin hızla gelişmesi, emekçi kesimi daha da sefalete itiyordu. Ücretler hızla düşüyor, iş günü artıyor, kadın erkek ve çocuklar yok pahasına sefalet içerisinde çalıştırılıyorlardı. Amerika'da 1874 yılında büyük sanayiciler kendi aralarında anlaşarak, dört eyalette ücretleri düşürdüler. Bu milyonlarca işçi için, yeni bir yıkımdı. Böylece işçiler, buna karşı direnişe geçme kararı aldılar. İlk olarak 13 Ocak 1874 New York'ta kitlesel bir gösteri yapıldı. Fakat polis tarafından tüm kitle dağıtıldı. **Amerikan işçi sınıfı yaşamlarını ancak burjuvaziye karşı mücadele etmekle sürdürebileceklerine inanmışlardı. Sermaye sınıfının en büyük korkusu, işçi sınıfının kendi sınıfsal bilincine ermesi ve örgütlü mücadele vermesiydi.**

1877 yılında Amerikan işçi sınıfının en örgütlü kesimi olan demiryolu işçileri, direnişe geçtiler. Arkasından maden işçileri ve birçok fabrika işçileri direnişe geçerek, eyleme katıldılar. Polisler bu direnişi kanlı bir şekilde bastırdılar.

1886 1 Mayıs günü Amerikan işçi sınıfının en örgütlü ve bilinçli kesmi, 8 saatlik çalışma günü için ülke çapında **Genel Grev** ilân etti. Grevin ilk günleri sakin geçti. Fakat burjuvazinin örgütlediği polis boş durmuyordu. Fabrikalarda polis işçiler üzerine ateş ederken, diğer taraftan ajan provakatörler de saldırıya geçerek işçileri dağıtmaya çalışıyorlardı. İşçiler bir meydanda toplandılar. Bu arada bir ajan provakatör tarafından atılan bombayı fırsat sayan polisler, halkın üzerine ateş etmeye başladılar. Birçok işçi yaralandı ve öldü. 1 Mayıs Amerikan işçi sınıfının mücadelesi, Amerika'nın dışına taşmış ve bütün dünya emekçilerine mal olmuştu. Böylece 1 Mayıs, bir tek istemin sembolü olmaktan çıkıp, tüm dünya emekçilerinin sermayenin egemenliğinden kurtuluş mücadelesini bayraklaştıran, uluslararası bir dayanışma günü haline geldi. Temmuz 1889 yılında **«Dünya İşçi Örgütlerinin» Paris'te yapılan kongresinde ise işçi sınıfının nihai amacının Sosyalizm olduğu belirtilerek 1 Mayıs gününün dünya işçilerinin birlik, mücadele ve dayanışmasını anlatan bir gün olarak dünyanın her yanında işçiler tarafından her yıl, kutlanmasına karar verildi. 1 Mayıs 1889'da ilk kez dünya tarihi, güçlerini birleştiren, aynı karara uyan ayni irade ile hareket eden, ayni düşünce etrafında birleşmiş olan bütün dünya proleterlerinin gösterisine tanık oluyor ve 1 Mayıs, uluslararası işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü olarak dünyanın her yanında aynı anda kutlanıyordu.**

Günümüze dek elde edilen kazanım ve deneyler, 1 Mayıslara daha yeni bir anlam kazandırmıştır. Emek dünyasının uluslararası dayanışmasını belgeleyen bu gün, gelişerek yeni boyutlara varmış ve her yıl daha çok ülkede daha çok emekçi yığınları tarafından kutlanmıştır. Uluslararası işçi sınıfının birlik, dayanışma günü olarak 1 Mayıs dünya

emekçilerinin sömürüsüz, baskısız, bir dünya için bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Türkiye'de 1 Mayısların kutlanılması 1921 yılında başlamıştır. Sınıf örgütlerinin öncülüğünde Türkiye işçi sınıfı ilk kez İstanbul'da **«Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz»** belgisini ve 1 Mayıs işçi marşını söyleyerek kitlesel bir şekilde kutlamıştır.

1925 yılına kadar her yıl Türkiye'de 1 Mayıslar işçi sınıfının örgütlü birliği çerçevesinde tüm emekçiler tarafından kutlandı. Her seferinde burjuvazi 1 Mayısların kutlanmasını engellemek istedi. Emekçi kesime baskı ve törör yapıldı. Bir çok işçiler hapislere atıldı. Baskılara rağmen yine işçi sınıfı yılmadı. Tüm baskı ve

engellemelere karşı 1 Mayısları bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm belgileri ile kutladılar.

1925 yılından sonra Türkiye'de değişik yollarla da olsa 1 Mayıslar kutlandı. İşte işçi sınıfı bu zor koşullar altında 1967 yılında DİSK'i kurdu. Yıllardan sonra 1976 yılında İstanbul'da 1 Mayıs, yüzbinlerin katılmasıyle, büyük bir coşku ve heyecanla kitlesel olarak kutlandı. Bu yıl da Türkiye işçi sınıfı, sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK öncülüğünde 1 Mayıs'ı yığınsal bir şekilde kutlamaya hazırlanıyor.

Kıbrıs'ta 1 Mayıslar her yıl işçi sınıfının sendikal ve kitle örgütlerince kitlesel olarak kutlanıyor.

Kıbrıs'ta işçi sınıfı her yıl 1 Mayıslarda uluslararası taleplerini dile getiren sloganlarını haykırıyor.

Kıbrıs İşçi Sendikaları Federasyonu saflarında 1944 Magosa Limanı, 1948 Kıbrıs Maden Şirketi ve 1955 Bata Ayakkabı Fabrikalarındaki grevler pratiğinden geçmiş ve bilenmiş işçi sınıfının 1958 yılında 1 Mayıs'ı kutlarken söylediği 1 Mayıs İşçi Marşı :

1 Mayıs yolumuza ışık
saçıyor
çelik eller onu selâmlıyor
hakkın yolunda şehit verdik
Şikago'da
halk kitlesi o yolda yürüyor
yürü, yürü katıl mücadeleye
Hedef şerefle yükseltmek
olsun
Zulmetleri dağıtalım
dünyadan
güneş gibi hür 1 Mayıs
doğsun.

1 MAYIS İŞÇİ MARŞI

Günlerin bu gün getirdiği
Baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir
1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı
Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarından
Yepyeni bir hayat gelir
Bizde ve ülkelerde
1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı.

